

مەن ۋە تارىخ

مەن ۋە تارىخ

مەن ۋە تارىخ

«ئۆزىنى بىلگەن رەببىنى بىلىدۇ» دەيدۇ رەسۇلىمىز. بىز ئۆزىمىز، جەمەتىمىز، مەھەللىمىز، يۇرتىمىز، مۇھىتىمىز، ۋەتىنىمىز ۋە دۇنيا ھەققىدە قانچىلىك بىلىمىز؟ بىز ئوقۇغان دەرسلەر ھاياتتا ئىنسان دائىم ئىھتىياجلىق ساۋاتلارنى يەتكۈزەلدىمۇ؟ ۋەتەنسىز، ھوقۇقسىز، بىلىمسىزلىكىمىز بىزنى ئۆزىمىز، مىللىتىمىز ۋە دۇنياغا يوشۇرۇنغان سىرلار ھەققىدە ئويلاشقا دەۋەت قىلالدىمۇ؟ مەۋجۇتلۇق ۋەھىمىسىنى قايسى بىلىم بىلەن يېڭىمىز؟ بىز ئۆزىمىز ياشاۋاتقان تەبىئەت، يۇرت، جەمئىيەت ۋە دۇنيادىن ساۋاتلىقمۇ؟ ئۇلارنى ئۆزئارا بىر - بىرى بىلەن باغلاپ باقتۇقمۇ؟ ئەتراپتا يۈز بېرىۋاتقان ھەرخىل تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھاياتىمىز بىلەن باغلاپ باقتۇقمۇ؟ پەرزەنتلىرىمىزگە ئۆزىنى، جەمەتىنى، ۋەتىنىنى ۋە مىللىتىنى ئۇيغۇر تىلىدا قانچىلىك چۈشەندۈرەلەيمىز؟

سوئاللار كۆپ، بىز مۇشۇ سوئاللارغا ئاز تولا بولسۇمۇ جاۋاب بېرىش، بالىلار بىلەن ئۆزى، جەمئىيەت، دۆلەت ۋە دۇنيا ھەققىدە ئۇيغۇر تىلىدا كۆپرەك پىكىر ئالماشتۇرۇشتا قوللىنىش ۋە مىڭمىزدىكى ئۇيغۇرچە بىلىملەرنى يېڭىلاشتا ئاز - تولا ياردەمدە بولارمىكەن دېگەن مەقسەتتە بۇ ئۇنۋېرسال ساۋات كىتابى تۈزۈلۈپتۇ.

كىرىش سۆز

«مەن ۋە...» بىلەن باشلانغان بۇ يۈرۈشلۈك كىتابىنى بۇندىن يەتتە يىل بۇرۇن ئەۋلات ئىشىقىدا يانغان بىر تۈركۈم پىداكارلار ھاۋالە قىلغان ئىدى. شۇ چاغدا تۇمشۇقتىكى بىر مەكتەپنىڭ ئوقۇتقۇچىلىرى بىلەن دۇنيانى، تەبىئەتنى ۋە ئىنساننى بالىلارغا ئانا تىلدا قانداق چۈشەندۈرۈش ھەققىدە سۆھبەتتە بولغان ئىدۇق. ئۇلار مەكتەپلەرگە ئۆز ئالدىغا دەرسلىك تەسىس قىلىشقا ئىجازەت بېرىلگەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ھەپتىدە ئىككى سائەت ئانا تىلدا ئۆتۈلىدىغان بىر يۈرۈش دەرسلىك تۈزگۈزمەكچى بولۇشتى. مەن ئۇلارغا بۇ دەرسلىكنىڭ خىتاي تەشەببۇسى قىلىدىغان ساختا كوللىكتىۋىزىمنىڭ ئەكسىچە ئۆزلۈكىنى تەكىتلەيدىغان «مەن» بىلەن باشلاشنى ئىپتىتىم. باشلانغۇچقا «مەن ۋە بەدىنىم»، «مەن ۋە ئائىلەم، جەمەتىم» دېگەن ئىككى كىتاب، تولۇقسىزغا «مەن ۋە تارىخىم»، «مەن ۋە زېمىنىم»، «مەن ۋە ئېلىم-پەن» دېگەن ئۈچ كىتاب، تولۇق ئوتتۇرىغا «مەن ۋە ئىلاھىي دۇنيا»، «مەن ۋە سىياسى دۇنيا» دېگەن ئىككى كىتاب تەييارلانماقچى بولدى. بۇ كىتابلارنى تۈزۈشتىكى مەقسەت پەرزەنتلىرىمىز ئۆگىنىشىنى بەدىنىدىن ۋە ئائىلىسىدىن باشلىسۇن، ئاندىن چۈشەنچىسىنى مىللەت، ئىلىم-پەن ۋە توپراققا كېڭەيتىسۇن، ئاخىرىدا ماددىي ۋە ئىلاھىي دۇنيانى مۇكەممەل ئىگىلەپ ھايات يولىدا تىنەپ تەمتىرەپ قالمىسۇن، تۇرمۇشقا چىرماشقان ساختا تېبابەت، ئازغۇن سىياسەت ۋە يالغان ئىلاھىيەتكە ئالدىنىمىسۇن دېگەندىن ئىبارەت ئىدى. بايقىشىمچە ۋە تىنىمىزدە كىشىلىرىمىز كىچىكىدىن باشلاپ ئۆزىگە بىر ئۆمۈر ھەمراھ بولىدىغان بەدىنى ھەققىدە ئىلمىي چۈشەنچىگە ئىگە بولمىغاچقا بىزدە داخان، پىرخۇن ۋە رىياكار تېۋىپلار بازار تاپقان ئىدى، كىشىلىرىمىز تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي ئاپەت، كېسەللىك، قېرىلىق ۋە ئۆلۈم ھەققىدە پەننى ساۋاتقا ئىگە بولمىغاچقا ھۆرمەت تۆرىدە ئۇلۇغلىناتتى. خەلقىمىز سىياسەت، خەلقارا مۇناسىۋەت ۋە دۇنياۋىي نەرتىپ ھەققىدە مەرىپەتلىك بولالمىغىنى ئۈچۈن دائىم زالىملارنىڭ قۇلىغا قوللىغۇچىسىغا ياكى قوللىرىدىكى ئويۇنچۇققا ئايلىنىپ قالاتتى. خەلقىمىزدىكى ھوقۇقسىزلىق، ماڭارپىسىزلىق، چۈشكۈنلۈك، پەننىڭ ئومۇملاشماسلىقى، بېقىندىلىقنىڭ ئەنئەنىگە

ئايلىنىپ كېتىشى قاتارلىق سەۋەپلەردىن كېلىپ چىققان ئاجىز ھالىتىمىزگە ئۆزگەرتىش نادانلىققا، خۇراپاتقا جەڭ ئېچىش بولسا، بۇلارنى كۆرمەسكە سېلىش نادانلىققا يەم بولۇشتىن ئىبارەت ئىدى.

شۇ قېتىملىق يىغىلىشتا غەيرەتكە كەلگەن پىداكار ئۇستازلارنىڭ تەشەببۇسى بىلەن مەن بىر يۈرۈش كىتاپنىڭ لايىھەسىنى ئوتتۇرىغا قويدۇم. كىتاپنى تۈزۈش ئىشىغا ئون يىلدىن ئارتۇق ئوقۇتقۇچىلىق ۋە سىنىپ باشقۇرۇش تەجربىسىگە ئىگە دوستۇم ئەخمەت مەسئۇل بولدى. 3102-يىلى ئاۋغۇستتا كىتاپلار پۈتتى. مەن رەسىم كىرگۈزۈش، كۆنۈكمە تەييارلاش، ئوقۇتقۇچىلارغا كۆرسەتمە تۈزۈش قاتارلىق ئىشلارنى قىلىدىغان چاغدا قاماققا ئېلىندىم. مەن چىقىپ تۇرۇشۇمغا قەدىناس دوستۇم تۇنۇلۇپ كەتتى. كىتاپ مەندە قالدى.

«مەن...» دېگەن بۇ بىر يۈرۈش كىتاپنى تۈزگەن دوستۇم ھەقىقەتەن ئەھمىيەتلىك بىر ئەمگەك قىلغان ئىكەن. ئەينى چاغدا قىلغان پىلانلىرىمىز شۇ چاغدا ۋەتەندىكى خەلقىمىز ئۈچۈن ئەمەس ھېلىمۇ زۆرۈر بىر ئىھتىياج ئىكەندۇق. مۇشۇنداق بىر يۈرۈشلۈك كىتاپلارنى چىقىرىشنىڭ ئەھمىيىتىنى مۇساپىرەتتە تېخىمۇ چوڭقۇر ھىس قىلدىم، ھەمدە قاماقتا قالغان دوستۇمنىڭ ئۈمىدىنى مۇھاجىرەتتە ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى نىيەت قىلدىم. ئۇيغۇرىياردىكى دوستلارنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن بۇ بىر يۈرۈش كىتاپ رويلىقى چىقتى. دېگىنىمدەك مەن بۇ كىتاپلار ئۈچۈن كۆنۈكمە ھازىرلىيالىمدىم، رەسىم كىرىشتۈرەلمىدىم، دوستۇم قاماقتا بولغاچقا كىتاپنى تۈزۈشتە قوللانغان مەنبەلەرنى سۈرۈشتە قىلالىمدىم. پەقەت تەھرىرلەش جەريانىدا بەزى تولۇقلاشلارنى قىلدىم. ۋەتەندە شارائىت چەكلىمىسى سەۋەپلىك دېيىلىپ قالغان سۆز، جۈملە ۋە ئاتالغۇلارنى يېڭىلاپ چىقتىم.

مۇندەرىجە

5..... ئۇيغۇرلارنىڭ نامى ۋە مەنبەسى

8..... ئۇيغۇرلارنىڭ تارىختىكى قەبىلە ئۇرۇقلىرىنىڭ ناملىرى

12..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى

12..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قۇرۇلۇشى

13..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ دائىرىسى

14..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ خاقانلىرى

14..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە ئىجتىمائىي ئىگىلىك

16..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىدا تۈزۈلمە

16..... ئورخۇن ئۇيغۇرلىرىنىڭ يېزىقى

71..... توي - تۆكۈن مۇراسىملىرى:

18..... ئورخۇن ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئېتىقادى

18..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يېمىرىلىشى

19..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ مۇنقەرز بولۇشى ۋە غەربكە يۈرۈشى

91..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يېمىرىلىش سەۋەبلىرى:

02..... ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ كۆچۈشىدىكى ئاساسلىق سەۋەبلەر:

12..... قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقى (ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئېلى)

21..... قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قۇرۇلۇشى

22..... قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ دائىرىسى

24..... قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئىگىلىكى

25..... قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىدا دىنلار

26..... قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىدا يېزىق

28..... قاراخانلار خانلىقى

29..... قاراخانلار خانلىقى دەۋرىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلەر

30..... قاراخانلارنىڭ سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي تۈزۈمى

31..... قاراخانلارنىڭ دۆلەت باشقۇرۇش تۈزۈلمىسى

32..... قاراخانلار دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي ئىگىلىك

32..... قاراخانلارنىڭ بۆلۈنۈشى ۋە زاۋاللىقى

33..... قارا قىتانلار، موڭغۇللار ۋە ئۇيغۇرلار

33..... قارا قىتانلار ۋە ئۇيغۇرلار

34..... موڭغۇل ئىمپېرىيەسى ۋە ئۇيغۇرلار

- 37.....چاغاتاي خانلاردا ئۇيغۇرلار شىماق
- 37.....چاغاتاي خانلىقىنىڭ قىسقىچە ئومۇمىي ئەھۋالى
- 40.....ياركەنت (يەركەن) سەئىدىيە خانلىقى
- 42.....مانجۇ خانلىقى ۋە ئۇيغۇرلار
- 45.....ئۇيغۇرلاردا كۈرەش ۋە خوجىلار ۋەقەسى
- 46.....زىياۋۇدۇن خوجا ۋەقەسى
- 46.....جاھانگىر خوجا ۋەقەسى
- 47.....يەتتە خوجا ۋەقەسى
- 48.....ۋەلىخان تۆرە ۋەقەسى
- 49.....19- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا بولغان قوزغىلاڭلار ۋە ۋەزىيەت
- 52.....ياقۇپبەگنىڭ يەتتە شەھەر دۆلىتى
- 54.....ۋەتىنىمىزنىڭ بېسىۋېلىنىشى ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تەسىرى
- 54.....ئۆلكە بولغاندىن كېيىن
- 55.....دىيارىمىزدا شىنخەي ئىنقىلابى
- 56.....قۇمۇل- تۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭى
- 58.....چىرىيە ۋەقەسى
- 60.....جىن شۇرىنىڭ تەختكە چىقىشى
- 62.....قۇمۇل- تۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ پارتلىشى
- 64.....1933- يىللاردىكى قەشقەر ۋەزىيىتى
- 66.....شىڭ شىسەي ۋە گوۋىنداڭنىڭ بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىقى
- 68.....مىللىي ئىنقىلاب ۋە ئۇنىڭ ئەھمىيىتى
- 70.....قىزىل ھاكىمىيەت ۋە قارا كۈنلەر
- 71.....ماۋزىندۇڭ ھاكىمىيىتى ۋە مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى
- 74.....بارىن ۋەقەسىدىن 7- ئىيۇل ۋەقەسىگىچە
- 76.....ئويلاپ باقايلى

1. ئۇيغۇرلارنىڭ نامى ۋە مەنبەسى

«ئۇيغۇر» ئۇيغۇرلارنىڭ نامدۇر. ئۇيغۇرلار نامىنىڭ مەنبەسى ۋە مەنىسى توغرىسىدا خىتايچە ۋە چەتئەل تىلىدىكى كىتابلاردا ھەرخىل يېزىلغان. بۇ يەردە ئۇنىڭ ئاساسلىقراق بىر نەچچە تۈرى ئۈستىدە قىسقىچە توختىلىمىز:

بىرخىل قاراشتىكىلەر: ئۇيغۇر دېگەن سۆز «ئۇيۇماق، ئۇيۇشماق» تىن كەلگەن، ئۇ ئۇيۇشۇش، ئىتتىپاقلىشىش دېگەن مەنىلەرگە ئىگە دەيدۇ. بۇ XIV - ئەسىردە ئۆتكەن پارىس تارىخشۇناس خوجا راشىدىدىن فازلۇللاھنىڭ قارىشىدۇر. ئۇ ئۆزىنىڭ «جامئۇل تاۋارىخ» دېگەن ئەسىرىدە بۇ قاراشنى ئىلگىرى سۈرگەن.

ئىككىنچى خىل قاراشتىكىلەر: ئۇيغۇر دېگەن سۆزنىڭ «ئۇيغۇنلاشماق، يېپىشماق، ئۇيۇماق» دېگەن مەنىسى بار دەيدۇ. بۇ XVII - ئەسىردە ئۆتكەن تارىخشۇناس ئەبۇلغازى باھادىرخانىدىن كەلگەن.

ئۈچىنچى خىل قاراشتىكىلەر: ئۇيغۇر دېگەن سۆز «باشقىلارغا بېقىنمايدىغان، ئۆزى ئوزۇق تىپىپ يەيدىغانلار» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ دەپ قارايدۇ. بۇ قاراش «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تە خاتىرلەنگەن.

تۆتىنچى خىل قاراشتىكىلەر: قەھرىمانلىق داستانى - ئوغۇزنامىدە ئوغۇزخان دۆلەت قۇرغاندىن كېيىن، بارلىق تۈرك قەبىلىلەرنى ئۇيۇشتۇرۇپ ھەر تەرەپكە يارلىق چىقارغان. يارلىقتا: مەن ئۇيغۇرلارنىڭ قاغانىمەن! دېيىلگەن بۇ رىۋايەت نۇرغۇن كىشىلەر تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنىپ، ئۇيغۇر دېگەن سۆزنىڭ شەرھىسى

بولۇپ قالغان.

بۇ رىۋايەتلەر ئوخشاش بولمىغانلىقتىن، ھازىرقى زامان ئالىملىرىنىڭ ئۇيغۇر دېگەن سۆزنى چۈشەندۈرۈشلىرىمۇ ھەرخىل بولماقتا. بەزىلەر «ئۇيۇشۇش، ئىتتىپاقلىشىش» دېگەننى ياقلىسا، بەزىلەر «ماسلىشىش، ئۇيغۇنلاشماق» دېگەننى؛ بەزىلەر «بېقىنمايدىغان، مۇستەقىل ياشايدىغان» دېگەننى ياقلاپ كەلدى. بەزىلەر تىلشۇناسلىق نوقتىسىدىن تەھلىل قىلىپ، بۇ سۆز دانىشمەن، قۇدرەتلىك، ھەممىگە قادىر دېگەن مەنىنى بېرىدۇ دەپ قارىماقتا.

بەزىلەر ئۇيغۇر دېگەن بۇ سۆزنى ھېنرى يۇلپىدىن كەلگەن دەپ قارايدۇ، يەنى بۇ سۆز پىتولپېننىڭ خاتىرىسىگە يېزىلغان «ئۇيغاردلار» ياشىغان جاينىڭ جۇغراپىيەلىك ئورنى جەھەتتىكى قىياس بولۇپ، ئۇنىڭدا ئۇيغۇر تارىم دەرياسى بىلەن ئوخشاش نامدىن كەلگەن دەپ قارىلىدۇ. پىتولمى مىلادىيە II - ئەسىردە يۇناندا ئۆتكەن جۇغراپىيون، ئۇنىڭ جۇغراپىيە دېگەن كىتابىنىڭ سىرىسى (بۈگۈنكى ئۇيغۇرلار ياشاۋاتقان توپراقلارنىڭ نامى دەپ پەرەز قىلىنىدۇ) دېگەن قىسمىدا: «... ئۇنىڭمۇ جەنۇبى تەرىپىدە دامايىلار ياشايدۇ، ئۇلارنىڭمۇ تۆۋەن تەرىپىدە پىئايىلار ياشايدۇ، ئۇلار ئۇيغارد دەرياسى (تارىم دەرياسى) قىرغاقلىرىغا جايلاشقان، ئۇنىڭ جەنۇب تەرىپىدە شۇ (چۇ، ھازىرقى قىرغىزىستاندا) دەريانىڭ نامى بىلەن ئوخشاش نامدىكى ئۇيغاردلار ياشايدۇ.» دېيىلگەن.

ئەنگىلىيە ئالىمى ھىنرى يۇلى ئۇيغاردلار ئۇيغۇرلاردۇر، ئۇيغارد دەرياسى دېگەن تارىم دەرياسىدۇر دەپ ھېساپلىغان. خىتايلىق ئالىم جاڭ شىڭراڭ بۇ قاراش ئانچە پۈتتىرەپ تۇرالمىدۇ دەپ قارايدۇ. لىيۇ يىتاڭمۇ جاڭ ئەپەندىنىڭ قارىشىنى ياقلايدۇ. تۈرك تارىخچىلىرى تۈركىي مىللەتلەر ئىچىدە تۇنجى شەھەرلەشكەنلەر ئۇيغۇرلار دېگەننى تەكىتلەيدۇ. ئۇلار مەدەنىيەت دېگەن ئەرەبچە سۆزنىڭ شەھەر دېگەن سۆزدىن تۈرلەنگەنلىكىگە ئوخشاش ئۇيغۇر دېگەن سۆزىنىمۇ مەدەنىيەت دېگەن مەنىدە چۈشىنىدۇ. شۇڭا

مەن ۋە تارىخىم

تۈركچىدە ئۇيغار سۆزى مەدەنىيەت دېگەن مەنىدە.

ئۇيغۇرلاردا ھازىر مىللەت نامىنىڭ مەنىسىنى «ئۇيۇشماق، ئىتتىپاقلاشماق» دەپ چۈشىنىش كەڭرەك ئومۇملاشقان. ئۇيغۇر دېگەن سۆزنىڭ ئەزەلدىن پەقەت بىرلا مەنىسى بولۇشى كېرەك دەپ بىرنىلا مۇقىملاشتۇرۇش بەھاجەت. تارىخقا قارىساق، ئۇيغۇر بەزىدە بىر مىللەت نامى ئىدى، بەزىدە بىر دۆلەتنىڭ نامى، بەزىدە بىر مەدەنىيەتنىڭ ئاتىلىشى ۋە بەزىدە قەۋملەر بىرلىكىنىڭ، ئىمپىرىيەنىڭ نامى بولغانلىقى بىلەن كۆزگە تاشلىنىدۇ. شۇڭا ئۇيغۇر دېگەن سۆزمۇ ئوخشىمىغان چاغلاردا پەرقلىق مەنىلەردە كۆرۈلگەن بولۇشى مۇمكىن.

2. ئۇيغۇرلارنىڭ تارىختىكى قەبىلە ئۇرۇقلىرىنىڭ ناملىرى

ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئەجداتلىرىغا دائىر كىتاپلارنىڭ كۆپىنچىسى خىتايچە بولۇپ بۇ تارىخنامىلەردە ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرى تۆۋەندىكىدەك ھەرخىل ناملاردا ئاتالغان:

1. شىمالى سۇلالىلەر تارىخى، ۋىيىنامە، سۈيىنامە، كونا تاخنامە، يېڭى تاخنامە قاتارلىق تارىخى ھۆججەتلەردە: «ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرى ھونلاردۇر، ئۇلار ئېگىز چاقلىق ھارۋىلارنى ئىشلەتكەچكە، شىمالى ۋىي سۇلالىسى دەۋرلىرىدە قاڭقىل(ئېگىز ھارۋىلىقلار) ياكى چىلى، تىلى دەپ ئاتالغان. ئۇلار ئۇيغۇر، سىر-تاردۇش، تۇبا، قورقان، دولانغۇت، بارغۇت، بايرىقۇ، توڭرا، قۇن(ھون)، ئىزكىل(سىير)، قۇشۇ، قۇمۇق(چىگىل، ئايغىر)، ئاتپىز، ئاقشىد قاتارلىق 15 قەبىلىدىن تەركىب تاپقان» دېيىلگەن.

2. ئۇيغۇرلار - تۈركىي مىللەتلەرنىڭ بىرى بولۇپ، مىلادىيەدىن بۇرۇنقى III - ئەسىردىن مىلادىيە III - ئەسىرگىچە بولغان ئارىلىقتا دىڭلىك دەپ ئاتالغان. IV - ئەسىرگە كەلگەندە تىلى ياكى چىلى دەپ ئاتالغان، ئۇلار ئېگىز چاقلىق، يوغان ھارۋىلارنى ئىشلەتكەچكە قاڭقىل(ئېگىز ھارۋىلىقلار) دەپمۇ ئاتالغان. مىلادى 492 - يىلى بىر قىسمى ئۆز يولباشچىسىغا ئەگىشىپ تەڭرىتېغىنىڭ ئەتراپلىرىغا كەلگەن، شۇندىن كېيىن شەرقى تېللىلارنىڭ ئىچىدىكى ۋۇخۇ ياكى ۋۇخېلار تەدرىجىي ئۆزگىرىپ خۇيخى(ئۇيغۇر)، خۇيخۇ(ئۇيغۇر) دەپ ئاتالغان.

3. خىتايىنىڭ شىيا، شاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە دىلار ياكى شىمالى دىلار، بەزىدە ئومۇملاشتۇرۇپ غۇزلار دەپ ئاتالغان. چىن،

مەن ۋە تارىخىم

خەن سۇلالىسى دەۋرىدە دىڭلىك، ۋېي، جىن، جەنۇبىي ۋە شىمالىي سۇلالىلەر دەۋرىدە تىلى، چىلى دەپ ئاتالغان. ئىشلەتكەن ھارۋىسىغا قاراپ قاڭقىل (ئېگىز ھارۋىلىقلار) دەپمۇ ئاتىغان. بۇ ئۇرۇق قەبىلىلەرنىڭ نۇرغۇنلىرى كېيىن خۇيخى، خۇيخۇ، ۋېيۋۇئىرلارنى شەكىللەندۈرگەن.

4. ۋېينامە - قاڭقىلار تەزكىرىسى، شىمالى سۇلالىلەر - قاڭقىلار تەزكىرىسى قاتارلىق كىلاسسىك كىتابلاردا، قاڭقىلار قەدىمكى قىزىل دىلارنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، ئەڭ دەسلەپ دىلى، شىمالدىكىلەر چىلى، شىيالىقلار، قاڭقىلار، دىڭلىقلار دەپ ئاتىغان. ئۇلار دى، ئۇيغۇر، قۇغۇرسۇ، چاپىش، قىرغىز قاتارلىق ئالتە قەبىلىدىن تەركىپ تاپقان بولۇپ، ئۇلار چىپولى، تېلى، ئىلجان، تارلان، قوغا، تارپوقان، ئايرون، بايان، ئېركىن، بۆركلى (تۇماقلىق) قاتارلىقلاردۇر دېيىلگەن.

5. كونا تاڭنامە ئۇيغۇرلار تەزكىرىسىدە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادى ھونلاردۇر، ئۇلار ئېگىز چاقلىق ھارۋا ئىشلىتەتتى. شىمالى ۋېي سۇلالىسى دەۋرىدە قاڭقىلار دەپ ئاتالغان، يەنە چىلى دەپمۇ ئاتالغان. بۇ سۆز تىلىدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن. ئۇلار ئۇيغۇر، سىر - تاردۇش، قىبىار، تۇبا، قورنقان، دۇلانغۇت، بۇگۇت (بارغۇت)، بايرقۇ، توڭرا، قۇن، ئىزگىل (سىيىر)، قۇشۇ، قۇمۇق (چىگىل، ئايغىر)، ئاتتېز، ئاقشىد قاتارلىق 15 قەبىلىدىن تەركىپ تاپقان. ئۇيغۇر قەبىلىسى يەنە ئوغۇز، ۋۇخۇ دەپمۇ ئاتىلىدۇ. سۈي سۇلالىسى دەۋرىدە ۋېيخى دەپ ئاتالغان. كېيىن بۇغۇت (بارغۇت)، توڭرا، بايرقۇ قەبىلىلىرى بىرلىشىپ ئۆزلىرىنى ئېركىن دەپ ئاتاپ خۇيخى دەپ ئاتالغان دېيىلگەن.

6. تېلى قەبىلىلىرىنىڭ تارقىلىپ ئولتۇراقلاشقان دائىرىسى كەڭ بولۇپ، «سۈينامە تېلىلار تەزكىرىسىدە، تېلىلار ئەسلىدە ھونلارنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى بولۇپ، ئۇرۇق قەبىلىسى ئىنتايىن كۆپ ئىدى، ئۇلار كاسىي دېڭىزدىن شەرىققە قاراپ ئورۇنلاشقان بولۇپ،

ئۇلار: بۇگۇت (بارغۇت)، توغرا، ۋىيخى (ئۇيغۇر)، بايرىقۇ، بۆركلى، موچۇر، تۈرگىت، ئىزگىل، قۇن، قوغۇرسۇ، چىنى، بۇرۇچ، ئازلار، سۇبۇ، ناخ (ناگە)، ئوغۇز، قىرغىز، ئېرتوش، ئۇنقۇ، سىر - تاردۇش، جىلار (چارۇق)، زاباندىر، داچى، ئادىز، گاسار (ھازار)، بولغار، پەنەك، ئارال دېڭىزلىقلار، گەبىش (چەبىش)، چەرچەس، يەمەك، گوت، سوغناق (سارىغۇر)، ئاساكن، مۇكىرىپ (مۇكشاس)، ساخا (چىركىس)، ئىنقۇ، ئەلەن (ئالاس)، باشقىرت، قۇتغۇر، دۇبۇ (توبۇل) قاتارلىق قەبىلىلەر بار ئىدى. گەرچە ئۇلارنىڭ ئۇرۇق قەبىلىلىرى ھەرخىل بولسىمۇ، ھەممىسى تېلىلار ئىدى» دېيىلگەن.

7. ئۇيغۇرلارنىڭ يادروسىنى تەشكىل قىلغۇچى توققۇز ئوغۇز، ئون ئۇيغۇرلاردۇر. توققۇز ئۇيغۇرلار: ياغلاقار (ئاپۇرغۇر)، قورتارغۇر (قاتارغار)، دىرمار، بايرىسقى، ئابدال، قاسار، قوغۇرسۇ (قولاس)، ئوۋيۇرغار، سابار (ساروغار) دىن ئىبارەت. توققۇز ئوغۇز: ئۇيغۇر، بارغۇت، قۇن، بايرىقۇ، توغرا، ئىزگىل، باسمىل (ئابوس)، قارلۇق قاتارلىقلار. بۇ توققۇز ئوغۇزلارغا كېيىن ئاتىز قەبىلىسى قوشۇلۇپ ئون ئۇيغۇر دەپ ئاتالغان. بۇلار ئۆز نۆۋىتىدە ئىچكى توققۇز ئۇرۇق، تاشقى توققۇز قەۋم دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

8. مىلادى 552 - يىلى، بومىن قاغان باشچىلىقىدا موڭغۇلىيە يايلىقىدىكى ئۆتۈكەن تېغىنى مەركەز قىلىپ داڭلىق كۆكتۈرك خانلىقى قۇرۇلدى. شۇنىڭ بىلەن تېلى دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقان بارلىق شەرقىي ۋە غەربىي ئۇيغۇر قەبىلىلىرى، شۇنداقلا تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇب شىمالىدىكى ئۇيغۇرلارمۇ كۆكتۈرك خانلىقىنىڭ تەركىبىگە كىردى.

9. ئالتاي تاغلىرىدا ياشايدىغان ئوغۇزلار ئۇيغۇرلارنىڭ ئېتىنىك مەنبەلىرىدىن بولۇپ، مەھمۇد كاشىغەرى تىلغا ئالغان ئوغۇزلار (تۈركمەنلەر) نىڭ قەبىلىلىرى تۆۋەندىكىلەردۇر:

كاشىغەرى: تۈرك قەبىلىلىرىدىن بولغان تۈركمەنلەر ئوغۇزلاردۇر،

مەن ۋە تارىخىم

ئۇلار 24 ئۇرۇقتۇر، ئۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ تامغىلىرى بار، ئۇلار: قىنىق، قايغ، بايۇندۇر، ئىۋا، سالغۇر، ئاۋشار، بەگ تىلى، بۈگدۈز، بايات، يازغىر، ئايمۇر، قارا بۆلۈك، ئالقا بۆلۈك، ئىۋدىر، ئۈرۈگر (يۈرەگر)، تۇترقا، ئۇلا يۇنتلۇغ (ئالا يۇنتلۇغ)، تۈگر (تۆگر)، پەنەك، چۇۋۇلدار، چارۇقلۇق قاتارلىقلاردۇر، دەپ مەلۇمات بەرگەن.

3. ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قۇرۇلۇشى

قەدىمدە ئالتاي تىغى ۋە تەڭرىتېغىنىڭ شەرقىدىكى موڭغۇلىيە ئېگىزلىكى، جەنۇبىي سىبىرىيە دالاسى ۋە گەنسۇ ۋادىلىرىدا ياشىغان شەرقى ئۇيغۇر قەبىلىلىرى سېلىنگا، ئورخۇن، تۇغلا دەرياسى ۋادىلىرىدا توققۇز ئۇيغۇر، ئون ئۇيغۇر دەپ ئاتالغان ئۇيغۇر قەبىلىلىرى ئىتتىپاقىنى مەيدانغا كەلتۈرگەن. بۇ ئۇيغۇر قەبىلىلىرى ئىتتىپاقىنىڭ شەكىللىنىپ چىقىشى كېيىنكى تارىخى جەريانلاردا ھەرقايسى شەرقى ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنى بىرلەشتۈرۈش، مۇنتىزىم ئۇيغۇر ئىتتىپاقى گەۋدىسىنى شەكىللەندۈرۈپ چىقىش ۋە كېيىنكى ئۇيغۇر ئىمپېرىيەسى (بەزى ئۇيغۇر تارىخچىلار ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەپ ئاتايدۇ، تۈرك تارىخچىلار ئۇيغۇر ئىمپېراتورلۇقى دەيدۇ) ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈش، شۇنداقلا ئۇنىڭ شىمالىي ئاسىيا يايلىقىدا كۈچلۈك دۆلەت بولۇپ شەكىللىنىپ چىقىشىدا ناھايىتى تۈرتكىلىك رول ئويناپلا قالماستىن، يەنە ئۇيغۇرلارنىڭ ئېتنىك تەرەققىياتى ۋە سىياسىي ھاياتىدىمۇ يېڭى دەۋرنى ۋۇجۇتقا كەلتۈرگەن.

شەرقىي ئۇيغۇرلار كۆكتۈرك خانلىقى دەۋرىدە خانلىقنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي پائالىيەتلىرىگە قاتنىشىپ، بۇ خانلىقنىڭ گۈللىنىشى ۋە قۇدرەت تېپىشىغا ئۆز ھەسسەنى قوشتى، شۇڭا كۆكتۈرك ھۆكۈمرانلىرى: «توققۇز ئوغۇزلار ئۆز خەلقىم ئىدى» دېگەن. ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىدا كۆكتۈرك خانلىقى دەۋرى مۇھىم دەۋر ھېسابلىنىدۇ. كۆكتۈرك خانلىقى يىمىرىلگەندىن كېيىن، ئۇيغۇرلار ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنى قۇرغان.

ئورخۇن خانلىقىنىڭ قۇرۇلغان ۋاقتىغا نىسبەتەن ئىلىم ئەھلىلىرى ئارىسىدا ئىككى خىل قاراش مەۋجۇت، بىرى ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى مىلادىيە 646 - يىلى تۇمت دەۋرىدە قۇرۇلغان، دەپ قارايدۇ. يەنە بىرخىل قاراشتىكىلەر، 744 - يىلى كۆل بويلا ئۆزىنى قۇتلۇق كۆل بىلگە قاغان دەپ جاكارلىغان، بۇنى ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ھەقىقىي قۇرۇلغان ۋاقتى دەپ قاراشقا بولىدۇ، دەپ قارايدۇ.

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ دائىرىسى

ئۇيغۇرلارنىڭ ھەربىي كۈچى تازا كۈچلەنگەن ۋاقتىلاردا خانلىقنىڭ زېمىنى شەرقتە ھىنگان تاغلىرىغا، غەربتە تەڭرىتاغلىرىنىڭ ئەتراپى، جەنۇبتا ئوردۇسنى كونترول قىلغان، شىمالدا بايقال كۆلگە، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئىسسىق كۆل رايونلىرىغىچە كېڭەيگەن ئىدى. ئۇيغۇرلار ئۆز قولى بىلەن تىكلەنگەن مەڭگۈ تاش (تامغۇ تاش)لاردىن 753 - يىلى تىكلەنگەن «تارىخىن مەڭگۈ تېشى»دا ئۇيغۇرلارنىڭ زېمىن دائىرىسى ھەققىدە خاقان ئەل ئەتمىش بىلگە خاقان تىلىدىن مۇنداق مەزمۇنلار تاشقا پۈتۈلگەن : «مەن تەڭرىدىن بولغان ئەل ئەتمىش بىلگە خاقان بىلەن تەڭرىدىن بولغان ئەل بىلگە قاتۇن قاغان ۋە قاتۇن ئاتاقلرىنى قوبۇل قىلىپ، شۇ چاغدا ئۆنۈكەننىڭ غەربىي چېتىدە، تەز دەرياسىنىڭ بېشىدا بارىگاھ قۇرغۇزدۇم. شۇ يەردە يولۋاس يىلى ۋە يىلان يىلىنى ئۆتكۈزدۇم. ئەجدىھا يىلى ئۆتۈكەن ئوتتۇرسىدىكى سۇڭۇر - باسقان مۇقەددەس چوققىسىنىڭ غەربىي تەرىپىدە يايلىدىم، شۇ يەردە بارىگاھ قۇرغۇزدۇم، سىپىل سوقتۇردۇم، مىڭ يىللىق، تۈمەن كۈنلۈك پۈتۈكۈمنى، تامغامنى شۇ يەردە سىلىق تاشقا ئويدۇردۇم، يوغان تاش ئورناتقۇزدۇم. يۇقىردا كۆك تەڭرىنىڭ بۇيرۇشى، تۆۋەندە قوڭۇر يەرنىڭ بېقىشى بىلەن ئىلمىنى (دۆلىتىمنى) قۇردۇم، تۈزۈملىرىمنى تىكلدىم. ئالدىمدا كۈن چىقىشتىكى خەلقلەر، ئارقامدا ئاي چىقىشتىكى خەلقلەر، دۇنيانىڭ تۆت بۇلۇڭىدىكى خەلقلەر كۈچلىرىنى ماڭا بېرۇر... سەككىز دەريا ئارىلىقىدىكى

چارۋام ۋە تېرىلغۇ يەرلىرىم بار. سېلىنگا، ئورخۇن، تۇغلا سەككىز دەريا مېنى سۆيۈندۈردى. مەن قارغا ۋە بۇرغۇ دەريا بويلىرىدىكى يەرلەردە تۇرمەن، ئىككى دەريانىڭ ئارىلىقىدا كۆچمەن، يايلىقىم ئۆتۈكەننىڭ غەربى ئۇچىدا. تەز دەرياسىنىڭ بېشىنىڭ شەرقىدە، مەن شۇ يەردە تۇرمەن، كۆچمەن... مېنىڭ خاھشىم بويىچە ئونغى ئۆتۈكەندىن ئاتلاندى. قوشۇن تارت، خەلقنى يىغ دېدىم... جەنۇبىي چىگرانى، ئالتۇن تاغدىكى غەربىي چىگرانى، كۆكەندىكى شىمالىي چىگرانى قوغدا...» دېگەن خاتىرىلەر بار.

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ خاقانلىرى

كۆل بىلگە خاقان قۇرغان ئۇيغۇر خانلىقى ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ بىر ئەسىرچە (840 - 744 - يىللار) داۋام قىلدى. بۇ جەرياندا 14 كىشى تەختتە ئولتۇردى. ئۇلاردىن كۆل بىلگە خاقان (747 - 744 - يىللار)، مويۇنچۇر خاقان (759 - 747 - يىللار)، بۆگۈ تېكىن (780 - 759 - يىللار)، تۇن باغا خاقان (789 - 780 - يىللار)، قۇتلۇق خاقان (805 - 795 - يىللار) قاتارلىقلار مەشھۇر ئۇيغۇر خاقانلىرىدۇر. ئۇيغۇر خانلىقى ئىچكى توققۇز ئۇيغۇرنى ئاساس قىلىپ، تاشقى توققۇز قوۋمنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن قۇرۇلغان ئىدى. ئىچكى توققۇز ئۇيغۇرلار ئىچىدىكى ياغلاقلار ئۇرۇقى خان جەمەتى گۇرۇھى بولۇپ خاقانلار ھامان ياغلاقلاردىن چىقاتتى.

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە ئىجتىمائىي ئىگىلىك

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە ئىجتىمائىي ئىگىلىك چارۋىچىلىقنى ئاساس قىلاتتى. شۇنىڭدەك شەرق بىلەن غەربنىڭ سودا ئالاقىسىدىكى قاتناش لىنىيىسىنى ئىگىلەپ تۇرغانلىقتىن، دۆلەتنىڭ ئىگىلىكىنى خېلى ئوبدانلا تەرەققىي قىلدۇرالىغان ئىدى.

ئۇيغۇرلار چارۋىچىلىقتا ئاتچىلىقنى ئاساس قىلاتتى، ئۇيغۇرلارنىڭ

مەن ۋە تارىخىم

ئاتلىرىغا ۋە بايرىقىغا، توغرا، بارغۇت، ئىزگىل، چۆبە، خۇن، قارلۇق، باسمىل قاتارلىق قەبىلىلەرنىڭ ئاتلىرىغا ئالاھىدە تامغا بېسىلاتتى. تارىختا بۇنداق ئاتلار «ئىنال ئات» دەپ ئاتىلاتتى. ئۇيغۇر ئاتلىرى ئۇرۇشتىمۇ، ئىشلەپچىقىرىشتىمۇ، تۇرمۇشتىمۇ، سودا-سېتىقتىمۇ مۇھىم ئورۇندا تۇراتتى. ئۇيغۇر ئاتلىرىنىڭ سانى پۈتكۈل ئۇيغۇر خانلىقى ھۆكۈم سۈرگەن دەۋردە ھەيران قالارلىق دەرىجىدە ئاۋۇغان ئىدى.

ئورخۇن ئۇيغۇرلىرىنىڭ پايتەختى ئوردۇبالىق(قارابالغاسۇن) ئۇيغۇرخانلىقىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي مەركىزى ئىدى. ئارخولوگىيەلىك تەكشۈرۈشتە تېپىلغان بېرى تۇرار جاي خارابىسىدىن دېۋىرقاي، مىس پارچىلىرى ۋە برونزا ئەينەك تېپىلدى. بۇنىڭدىن شۇ تۇرار جايىنىڭ بىر كاسپىننىڭ ئىگىدارلىقىدا بولغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ. پايتەختتە شۇنىڭدەك ئورخۇن دەرياسى بويىدىكى دېھقانچىلىق رايونلىرىدا ياشىغان ئائىلىلەرنىڭ ھەممىسىدە دېگۈدەك ئۇن تارتىدىغان يارغۇنچاق بار ئىدى. پايتەخت سىرتىدا، ئورخۇن، سېلىنغا دەرياسى بويىدىكى باشقا ئۇيغۇر شەھەرلىرىنىڭ ئەتراپىدىمۇ ئاھالە رايونى ۋە دېھقانچىلىق رايونلىرى بار ئىدى، شەھەرلەردە قول سانائەتمۇ بار ئىدى. پايتەخت 12 تۆمۈر قوۋۇقلۇق چوڭ سېپىل بىلەن قورشالغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىگە زىچ ئاھالە جايلاشقان ئىدى. شەھەردە بازار، مەھەللىلەر بار ئىدى، بازارلاردا ھەرخىل سودا-سېتىق بولۇپ تۇراتتى.

ئۇيغۇرلارنىڭ ئەسلىي ئىگىلىكى چارۋىچىلىقنى ئاساس قىلاتتى. كېيىن، بايلىقنىڭ توپلىنىشى بىلەن نۇرغۇن شەھەر ۋە قارشى-سارايلارنى بىنا قىلىپ، بارا-بارا يېرىم ئولتۇراق تۇرمۇشنى كەچۈرىدىغان بولدى. VIII ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، قارا قاغان(مويۇنچۇر) سېلىنغا دەرياسى قىرغىقىدا بايىلىق شەھىرىنى بىنا قىلدى. كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى موي خاقان(بۆگۈ قاغان) ئورخۇن دەرياسى ۋادىسىدا بۆگۈ بالىق، ئوردۇبالىق ۋە نۇرغۇن قارشى سارايلارنى بىنا قىلدى.

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىدا تۈزۈلمە

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئىچىدىكى سىياسىي تۈزۈلمە ۋە سىنىپىي مۇناسىۋەتلەر خانلىق قۇرۇلۇشتىن بۇرۇنقى ۋاقىتلاردىكىدىن چوڭ پەرقلەنمەيتتى. ئۇلار كۆكتۈرك خانلىقىنىڭ بىر يۈرۈش ھۆكۈمرانلىق تۈزۈمىگە ۋارىسلىق قىلغان ئاساستا تۈزۈلگەن بولۇپ، خانلىقنىڭ ئالىي ھۆكۈمرانى قاغان ئىدى. قاغاننىڭ قول ئاستىدا بەگلەر بولاتتى. ئەركانلار يابغۇ، چۇرۇقبەك، ئاپار، ئېلتەبەر، تۈتۈن، ئېركىن، ياغۇندا، ئالىپ ئۇر ئېلتەبەر، تارقان قاتارلىق 28 دەرىجىگە بۆلۈنەتتى. مەنسەپ ئاتىدىن بالغا بىراقلا قالاتتى. مەنسەپدارلارنىڭ سانىغا چەك قويۇلمايتتى. قاغاننىڭ ئوغلى تېكىن، ئەسكەرلەرنىڭ باشلىقلىرى شات، مۇھاپىزەتچىلەر بۆرە دېيىلەتتى.

ئورخۇن ئۇيغۇرلىرىنىڭ يېزىقى

ئۇيغۇرلارنىڭ تىلى ئالتاي تىللىرى سىستېمىسىدىكى تۈركى تىل ئائىلىسىنىڭ ھۇن تىل تارمىقىغا تەۋە. ئۇيغۇرلار يېزىق جەھەتتە تۈرك يېزىقىنى قوللانغان. تۈرۈك يېزىقى ئەڭ دەسلەپتە يېنسەي دەرياسى بويلىرىدا ياشىغان قىرغىزلار ئارىسىدا كەڭ تارقالغان. ئۇيغۇرلار ئورخۇن - يېنسەي يېزىقىنى قوللانغان بولۇپ، بۇ يېزىق تۈرك - رونىك يېزىقى، قەدىمكى تۈرك يېزىقى دەپمۇ ئاتىلىدىغان، بۇ يېزىقنىڭ ھەرپى 38 - 40 بولۇپ، ئۇنىڭدىكى 8 سوزۇق تاۋۇش 4 قوشۇمچە بەلگە بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. ئۈزۈك تاۋۇش ئىچىدىكى بەزى ھەرپلەر ئوخشاش بولمىغان ئىككى يۈرۈش بەلگە بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ نۇرغۇن يادىكارلىقلىرى جۈملىدىن مەڭگۈ تاشلار مۇشۇ يېزىقتا خاتىرلەنگەن.

ئورخۇن ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئۆرۈپ - ئادەتلىرىدىكى ئەڭ ئاساسلىق تەرەپلەر :

بۆرە سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن بايراققا چوقۇنۇش :

مەن ۋە تارىخىم

ئۇيغۇرلار بۆرە سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن بايراق ئىشلەتكەن. بۆرە- تۈرك ، تېلى ، ئۇيغۇر قاتارلىق مىللەتلەرنىڭ تۇتمى بولۇپ، تۇغ- ئەلەملىرىگە ئالتۇن بۆرە بېشى چۈشۈرۈلگەن بولۇپ بۇ «بۆرە باشلىق تۇغ» دەپ ئاتىلاتتى. بۇ تۇغ بارگاھنىڭ ئالدىغا قىلىپ قويۇلاتتى. چوڭ ئىشلار يۈز بەرگەندە ياكى مۇراسىملاردا ئاۋۋال بۆرە باشلىق تۇغقا سالام بېرىلەتتى. ساما سېلىپ ئۇسسۇل ئويناش:

ئۇيغۇرلار خانلىقىنىڭ ئەكابر- ئەشرەپلىرى ياكى چەتئەل ئەلچىلىرى قاغان بىلەن كۆرۈشمەكچى بولغاندا، ئالدى بىلەن بارگاھ ئالدىدا مەرىكە ئۆتكۈزۈلۈپ، ساما سېلىپ، ئۇسسۇل ئوينىلاتتى. قاغان كۈن چىقىش تەرەپكە قاراپ ئولتۇراتتى. قانقدا ئولتۇرۇش:

ئۇيغۇر ئاقسۆڭەكلىرى تەكشۈرۈشكە چىققاندا ئادەتتە كىگىز يېپىلغان ئېگىز ھارۋىدا ئولتۇراتتى. بۇنداق ھارۋىنى ئۇيغۇرلار قانقا دەپ ئاتايتتى. ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي تارىخنامىلىرىدە ئېگىز ھارۋىلىقلار دەپ ئاتىلىشىمۇ ئەجداتلىرىمىزنىڭ مۇشۇنداق ھارۋىلارنى كۆپ قوللانغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇشى مۇمكىن. كېيىن بۇ ھارۋىلار جەڭلەردە قوللىنىلغان بولۇپ بۈگۈنكى برونىۋىكىلەرنىڭ رولىنى ئوينىغان.

توي - تۆكۈن مۇراسىملىرى:

ئۇيغۇر خاقانى توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدىغان چاغدا، ئاۋۋال راۋاققا چىقىپ تۆردە(كۈن چىقىش تەرەپتە) ئولتۇراتتى، خاتۇن راۋاق ئاستىدىكى كىگىز چىدىردا ئولتۇراتتى ۋە ياشانغان ئاياللارنىڭ ھەمراھلىقىدا راۋاقنىڭ كۈنپېتىش تەرىپىدىن چىقىپ قاغانغا تەزىم قىلىپ، ئاندىن يەنە چىدىرغا كىرىپ كىيىملىرىنى كىيىپ، تاج تاقاپ، يەنە راۋاققا چىقىپ قاغانغا تەزىم قىلاتتى. شۇنىڭدىن كېيىن، قولداش خاتۇننى جىرغىغا چىقىراتتى، توققۇز نەپەر

بۇيرۇق (ۋەزىر) خاتۇنى كۆتۈرۈپ ئوردا ئىچىدە قوياشنى ئەگشىپ ئوڭ تەرەپكە توققۇز قېتىم ئايلىناتتى. مەرىكە ئاياغلاشقاندىن كېيىن خاتۇن جىرغىدىن چۈشۈپ، راۋاقتقا چىقىپ، قاغان بىلەن بىللە كۈنچىقىش تەرەپكە قاراپ ئولتۇراتتى، شۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىرلەر ئوردىغا تەزىمگە كىرەتتى، شۇ ۋاقىتتا خاتۇنمۇ تەزىم قىلاتتى. قاغان ئۆلسە خاتۇن بىلەن بىللە دەپنە قىلىناتتى.

ئۇيغۇرلار ئۆلۈم-يېتىم ئىشلىرىدا، كالا، ئات ئۆلتۈرۈپ نەزىر-چىراغ قىلاتتى. بارىگاھنى يەتتە قېتىم ئايلىناتتى. ھەتتا يۈزىنى پىچاق بىلەن تىلىپ قان، ياش ئاققۇزۇپ قاتتىق يىغلايتتى.

ئورخۇن ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئېتىقادى

ئۇيغۇرلار دەسلەپ شامان دىنىغا ئېتىقاد قىلغان، شامان دىنى ئاسمان ھادىسىلىرىگە، يۇلتۇزلارغا، سۇغا، ئوتقا، ئورمانغا، يىرتقۇچلارغا ۋە جىن-شەيتانلارغا چوقۇنۇشنى دەۋەت قىلىدىغان دىن ئىدى. كېيىن يەنى مىلادىيە 763-يىلى مانى دىنى ئۇيغۇرلار ئارىسىغا تارقىلىپ ئۇيغۇرلارنىڭ دۆلەت دىنى بولۇپ قالدى. مانى دىنى مىلادى ئۈچىنچى ئەسىرلەردە ئىرانلىق مانى دېگەن كىشى تەرىپىدىن تەرغىپ قىلىنغان دىن بولۇپ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا مانى دىنىغا دائىر يادىكارلىقلارمۇ كۆپ ئۇچرايدۇ. «مانى تۆۋەنامىسى» دېگەن ئەسەر ئۇيغۇر مانى ئەدەبىياتىغا مەنسۇپتۇر.

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يىمىرىلىشى

قۇت تېكىن ئىسمىلىك تەڭرى خاقان (تەڭرىقۇت) ھاكىمىيىتىدىن كېيىن، ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى زەئىپلىشىش ۋە يىمىرىلىشكە قاراپ يۈزلەندى. مىلادى 832-يىلى ئەدەپ قۇچقان قاغان (قازار تىكىن) ئۆلتۈرۈلدى. ئىشەنچ قۇچقان قاغان تەختىگە ۋارىسلىق قىلدى. مىلادى 839-يىلى، بۇيرۇقلارنىڭ ئاسىيلىقى قوزغىغان ھۇجۇمى قۇت تېكىن تەڭرى خاقاننى مەغلۇپ قىلىپ،

مەن ۋە تارىخىم

خاقانىنىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشىغا سەۋەب بولدى . مىلادى 840 - يىلى ، ئۇيغۇر سانغۇنى كۈلۈگ باغا قىرغىز ئەسكەرلىرىنى باشلاپ كېلىپ ، قوشاۋۇت قاغان بىلەن چورۇقنى ئۆلتۈردى ، شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر خانلىقى ئۈزۈل - كېسىل مۇنقەرز بولدى .

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ مۇنقەرز بولۇشى ۋە غەربكە يۈرۈش

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىق مۇنقەرز بولغاندىن كېيىن ، ئۇيغۇرلار ئۈچ يۆنىلىش بويىچە يۈرۈش قىلدى . بىر قىسىملار نۇرغۇن جايلارنى ئايلىنىپ يۈرۈپ ئۆز ئۇرۇقلىرىدىن بولغان قارلۇقلارنىڭ يايلاقلىرىغا كۆچۈپ كەلدى ، كېيىنكى چاغلاردا قارلۇق ، ياغما قاتارلىق ئۇرۇقلار بىرلىشىپ قاراخانلار سۇلالىسىنى قۇردى . يەنە بىر قىسىمى ئۆگە تېكىننىڭ رەھبەرلىكىدە غەربكە توختىماي ئىلگىرىلەپ ، خېشى كارىدورىدىكى ھەرقايسى جايلارغا ئورۇنلاشتى ۋە كېيىنكى كۈنلەردىكى گەنجۇ ئۇيغۇر خانلىقىنى قۇردى . گەنجۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى ھازىرقى سېرىق ئۇيغۇرلار يەنى يۇغۇرلاردۇر . ئورخۇن بويلىرىدىن غەربكە كۆچكەن ئۇيغۇرلارنىڭ يەنە بىر قىسىمى پانتېكىن رەھبەرلىكىدە 15 قەبىلە ئۇيۇشۇپ ھازىرقى تۇرپان ، جىمىسار ئەتراپىغا كۆچۈپ كېيىنكى ۋاقىتلاردا قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنى قۇردى . چېچىلىپ كەتكەنلىرى ۋە توپتىن ئايرىلغانلار ھەرخىل سەۋەبلەر بىلەن تارىختىن ئۆچتى .

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يىمىرىلىش سەۋەبلىرى:

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى يىمىرىلگەندىن كېيىن ئۈچ لىنىيە بويىچە ئورخۇن بويلىرىدىن كۆچتى . گەرچە ئۇلارنى ماكانلىرى ۋەيران بولۇپ ، خاقانى ئۆلتۈرۈلگەن بولسىمۇ ، بۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ پۈتۈنلەي يوقالغانلىقىدىن ، ئۇلارنىڭ دۆلەت قۇرۇش

ھوقۇقىدىن پۈتۈنلەي مەھرۇم بولغانلىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. چۈنكى، كۆچمەن خەلقلەرنىڭ دۆلەت تەشكىلاتلىرى ئۆزلىرىدىن كۈچلۈك دۈشمەنگە دۇچ كەلگەندە ئەلۋەتتە زور چىقىملارغا دۇچ كېلىدۇ. ئۇلار تولۇق مۇنقەرز بولۇپ كېتىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، رەقىپ بارالمايدىغان يەرگە كۆچۈپ كېتىش كېرەك، ياكى ئۇلارغا قوشۇلۇپ بۇلاڭچىلىق ئۇرۇشى قىلىش كېرەك. ئۇيغۇرلار كۆچتى، بۇ خانلىقنىڭ شەرقى تەرەپتىن غەربكە كۆچۈشىدىنلا ئىبارەت. گەرچە قىرغىزلار تۇيۇقسىز باستۇرۇپ كەلگەن بولسىمۇ، خانلىقنىڭ ھۆكۈمران سىنىپلىرىنى تولۇق يوقىتىۋېتەلمىگەن ياكى بويسۇندۇرالمىغان. قاغاننىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرى، بالىلىرى، شات، بۇيرۇق، تارقانلىرى، ئاقسۆڭەكلىرى يەنىلا ئۆز قوۋمىنى كونترول ئەتكەن ۋە تارىم، يارشى (جۇڭغار) ۋادىلىرىدا ئۆزىنىڭ كېيىنكى ھاكىمىيەتلىرىنى قۇرۇپ چىققان.

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ كۆچۈشىدىكى ئاساسلىق سەۋەبلەر:

بىرىنچى: ئورخۇن خانلىقى گۈللىنىشتە باشلىنىپ، ئاخىرقى باسقۇچىدا ئەۋجىگە چىققان ھوقۇق تالىشىش كۈرىشى زەيپەلەتكەن. ئىككىنچى: ئۇيغۇرلارنىڭ تىبەتلەر بىلەن تارىم ۋادىلىرىنى قايتۇرۇۋېلىش، خېشى ۋادىسىنى تالىشىشتىن ئىبارەت 10 يىللىق ئۇزاققا سوزۇلغان ئۇرۇشى خانلىقنى ھالسىراتقان. ئۈچىنچى: قەبىلىلەر ئارىسىدىكى كۈرەشلەرنىڭ كەسكىنلىشىشى، تەبىقىلەرگە بۆلۈنۈشنىڭ تېزلىشىشى قاتارلىق ئامىللار زىددىيەتنى ئۆتكۈرلەشتۈرگەن.

تۆتىنچى: خانلىق زېمىنىدا يۈز بەرگەن تەبىئىي ئاپەت ۋە ۋابا كېسىلىنىڭ تارقىلىشى.

يىغىپ ئېيتقاندا، يۇقىرىقى تۈزلۈك سەۋەبلەر تارىختا ئاجايىپ سەلتەنەت سۈرگەن ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ مۇنقەرز بولۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان.

4. قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى (ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئېلى)

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قۇرۇلۇشى

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئورخۇن بويلىرىدىكى سەلتەنەتە ئاخىرلىشىپ، خانلىق شەرقتىن غەربكە كۆچكەندە، يەنى مىلادىيە 840-يىللىرى ئۆچۈرسىدە، ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يولباشچىلىرىدىن بىرى بولغان شاھزادە پانتېكىن باشلاپ كەلگەن 15 قەبىلىنىڭ بىر قىسمى ئالدىن مىڭىپ، بېشبالىققا يېقىن جايغا توپلانغانىدى ۋە باسمىل قاتارلىق قەبىلىلەر بىلەن قوشۇلغان. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي بۇ بىر تۈركۈم كىشىلەر ئاڭنى (ھازىرقى قارا شەھەر) گە كىرىپ، پانتېكىن ئۆزىنى يابغۇ دەپ جاكارلىدى. ئۇنىڭ 200 مىڭ ئادىمى شەرق تەرەپتىكى بوغدا تېغى ئەتراپىدىكى ئوتلاقتا تۇراتتى. شۇ چاغدا گوبىنىڭ جەنۇبىغا كەتكەن ئۇيغۇر خاقانى ئۈگە ئۆلتۈرۈلدى. بۇ خەۋەرنى ئۇققان پانتېكىن ئۆزىنى خاقان دەپ جاكارلايدۇ.

ئەمەلىيەتتە قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ھەققىي قۇرغۇچىسى بېشبالىق ئەتراپىدا ياشاۋاتقان ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدىن چىققان بۆگۈ تېكىندۇر. مىلادى 866-يىلى، بۆكۈتېكىن بېشبالىقتىكى ئەسكەرلىرىنى باشلاپ، تىبەت قوماندانى شاڭ كۇڭرنى قاتتىق مەغلۇپ قىلىپ، شىجۇ، بېشبالىق، بۈگۈر، چىڭجىن قاتارلىق مۇھىم جايلارنى تارتىۋالدى. مەغلۇپ بولغان شاڭ كۇڭرنىڭ بېشى كېسىلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، ئۇيغۇرلارنىڭ قوچۇنى مەركەز قىلغان ھاكىمىيىتى بارا-بارا مۇستەھكەملەندى. قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ مەركىزى-قوچۇ شەھىرى (ھازىرقى تۇرپاندىكى ئىدىقۇت قەدىمى شەھىرى) ئىدى.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ دائىرىسى

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ دائىرىسى مەسىلىسىدە ئوخشاش بولمىغان قاراشلار بار. بۇ قاراشلارنىڭ مۇھىملىرى مۇنداق: بىرىنچى، شىمالى سۇڭ سۇلالىسىدە ئۆتكەن ۋاڭ يەندى يازغان «قوچۇغا ئەلچىلىككە بېرىش» دېگەن كىتابتا، ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپى ئىران ۋە ئەرەب يېرىم ئارىلىغا تۇتىشىدۇ، غەرب تەرىپى ھىندى دەرياسىنىڭ ۋادىسىدىكى پېشاۋۇرغىچە يېتىپ بارىدۇ، دېيىلگەن. ئىككىنچى: «يۈەن سۇلالىسى تارىخى بارچۇق ئارت تېكىن تەرجىمىھالى» دا قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ تېررىتورىيەسى «شەرقتە قۇمۇلدىن باشلىنىپ، غەربتە تىبەتلەرنىڭ غەربىي قىسمى بىلەن تۇتىشىدۇ. شىمال تەرىپى ھازىرقى جىمىسار ئەتراپىدىكى جايلاغىچە بارىدۇ. جەنۇب تەرىپى گەنسۇنىڭ جىيۇچۈەن رايونى بىلەن تۇتىشىدۇ» دېيىلگەن.

ئۈچىنچىسى: XX - ئەسىرنىڭ باشلىرى تۇرپاندىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان بىر پارچە تارشۇ پۈتۈكنىڭ تىلاۋەت قىسمىدا، قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ تېررىتورىيەسى شەرقتە دۇنخۇاڭ (دەشت ئاتا) شاجۇدىن باشلىنىپ، غەربتە نەۋ بارخان يەنى ھازىرقى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تاشكەنتنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى چىچىككە يېتىپ بارىدۇ، دېيىلگەن.

تۆتىنچىسى،

ماۋەرائۇننەھىردە قۇرۇلغان سامانىلار خانلىقىدا بىر كىشى X - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدا يازغان ھودۇدۇلئالەم دېگەن كىتابىنىڭ 12 - بابىدا، قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ تېررىتورىيەسى شەرقتە قۇمۇلدىن باشلىنىپ، شىمال تەرىپى ئىلى - مىڭلاق ۋادىسىغىچە، غەرب تەرىپى تىبەتلەرنىڭ زېمىنى بىلەن تۇتىشىدۇ دېيىلگەن. بۇ قاراش بىر قەدەر ئىشەنچلىك. بۇنى قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىق دائىرىسىگە نىسبەتەن بىر قەدەر توغرا خاتىرە دەپ قاراش كېرەك. دېمەك بۇ خانلىقنىڭ تېررىتورىيەسى جەنۇبتىن شىمالغىچە تۇرپان،

مەن ۋە تارىخىم

تارىم ۋە جۇڭغارىيە ئويمانلىقلىرىنى ئاتلاپ ئۆتكەن، شەرق تەرىپى قۇمۇلدىن باشلىنىپ غەرب تەرىپى ئاقسۇغىچە يېتىپ بارغان، بۇ ئارلىقتا چۆل - جەزىرە ۋە بوستانلىقلار بار ئىدى. خانلىقنىڭ چىگراسى ئىچىدە قوچۇنى مەركەز قىلغان قوچۇ ئۇيغۇرلىرىدىن باشقا، غەرب تەرىپىدە كۈسەننى مەركەز قىلغان كۈسەن ئۇيغۇرلىرى بار ئىدى. كۈسەن ئۇيغۇرلىرىنىڭ چىگراسى غەربتە ئاقسۇدىكى مۇز داۋانغىچە، جەنۇبتا تارىم دەرياسىغىچە باراتتى. ئۇ قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ غەربىي چىگراسىنىڭ بىر قىسمىدىنلا ئىبارەت.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئالىي ھۆكۈمرانى «ئىدىقۇت» بولۇپ، ئۇنىڭ مەنىسى «خۇدا قۇت بەرگەن، مۇقەددەس بەخت ئىگىسى» دېگەنلىك بولاتتى. ئىدىقۇتنىڭ ھوقۇقى ۋارىسلىق تۈزۈمىدىكى ھوقۇق بولۇپ، ئىدىقۇت خانلىقىنىڭ ئالىي قانۇن چىقارغۇچىسى ۋە ئىجراچىسى ئىدى.

بايرام كۈنلىرىدە ئىدىقۇت ئۈنچە - مەرۋايىتلار بىلەن بېزەلگەن مۇنبەرگە قويۇلغان ئالتۇن تەخت «چىركىن» دا ئولتۇراتتى. بېشىغا خانتاجى، ئۈستىگە قىزىل تون كىيەتتى، دۆلەت ئىشلىرىدا ئۇنىڭ ئەتراپىدا نۇرغۇن ئەكابر - ئەشەرەپلەر ۋە داقا - دۇمباقچىلار بىللە بولاتتى.

ئىدىقۇتنىڭ ئاستىدا توققۇز ۋەزىر، بەگ، ئالتۇن تۆرە، مۇپەتتىش بەگ، چوڭ سانغۇن، ياساۋۇل بەگ، ئاستانە ئەتراپى سۇيۇرغال قىلىپ بېرىلگەن بەگلەر، نازارەتچى، تامغاچبەك، ئاغچى (غەزىنچى)، تۇتۇق ھەمدە ئۈگە، ئولچى (ۋەزىرگە تەڭ)، يارغۇ (ئەدلىيە ئەمەلدارى)، يالۋاچ (ئەلچى) بولاتتى، پايتەخت قوچۇ ئىدى.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئىگىلىكى

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئىگىلىكى دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، ھۈنەرۋەنچىلىك قاتارلىقلار ئىدى. چۈنكى قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ دائىرىسى كەڭ، بايلىقى مول، سۇ مەنبەسى تولۇق، سۇغىرىش ئىنشائاتلىرى ئىلغار ئىدى.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىدىن چىقىدىغان مەھسۇلاتلار ئاساسلىقى دېھقانچىلىق مەھسۇلاتلىرى، چارۋىچىلىق مەھسۇلاتلىرى، ئىقتىسادىي زىرائەتلەر، كان مەھسۇلاتلىرى، دورا ماتېرىياللىرى قاتارلىق مەھسۇلاتلار ئىدى. دېھقانچىلىق مەھسۇلاتلىرىدىن بۇغداي، شال، ئارپا، قوناق، پۇرچاق قاتارلىق ئاشلىق زىرائەتلىرى ۋە كېۋەز، ئۈزۈم، مېۋە-چېۋە، كۈنجۈت قاتارلىق ئىقتىسادىي زىرائەتلەر ئىدى. بۇنىڭ ئىچىدە بۇغداي بىلەن قارا ئاشلىق گىرەلەشتۈرۈلۈپ تېرىلاتتى، يىلىغا ئىككى قېتىم ھوسۇل ئالغىلى بولاتتى. قوچۇنىڭ پاختىسى داڭلىق ئىدى، كۆپىنچە رەخت توقۇلاتتى. پاختىدىن توقۇلغان ماتا، سەگەز يۇمشاق ھەم چىداملىق بولۇپ، ئۇيغۇرلار ئۇنى بازاردا ئالماشتۇراتتى. سورتلۇق ئۈزۈملەرنى يېتىشتۈرۈپ ئالەمدە داڭلىق چىقارغان ئىدى. يەرلىك شارائىتقا ماسلاشتۇرۇپ يۈكسەك ئەقىل-پاراسەتنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە كارىزدەك بۈيۈك كەشپىياتلار مەيدانغا كەلگەن ئىدى.

كارىز بىرخىل مۇرەككەپ سۇ ئىنشائاتى بولۇپ تا بۇگۈنكى دەۋردىمۇ ئۆز قىممىتىنى يوقاتمىدى. كارىزلارنىڭ قېزىلىشى تۇرپان قومۇل ئويمانلىقىنى يەل-يېمىش ۋە تەك-ئۈزۈم ماكانىغا ئايلاندۇرغان. كارىزلار قومۇلدىن كۇچاغا قەدەر قېزىلغان بولۇپ باغۋەنچىلىك ۋە دېھقانچىلىقنىڭ تەرەققىياتىغا تۈرۈتكە بولغان.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ چارۋىچىلىقى ئىنتايىن تەرەققىي قىلغان بولۇپ، سانى مىسلىسىز كۆپەيگەن ئىدى. خانلىقتا ئات، كالا، تۆگە، ئېشەك، ئۆچكىلەر بېقىلاتتى. ئات كۆپىنچە قاتناش ئىشلىرىدا،

مەن ۋە تارىخىم

سودا - سېتىقتا، ئاساسلىقى جەڭلەردە ئىشلىتىلەتتى.

خانلىقنىڭ زېمىنىدا كان بايلىقى مول بولۇپ، ئەينى زاماندا تۆمۈر رۇدىسى، قىزىل تۇز، ئۆشۈدۈرنى بايقىغان ۋە كەڭ قوللانغان.

خانلىق زېمىنىدا قول سانائەت بۇرۇنقىغا قارىغاندا تېخىمۇ راۋاجلانغان بولۇپ، كان قېزىش، مېتال تاۋلاش تېخنىكىسىمۇ يۇقىرى سەۋىيەگە يەتكەنىدى.

دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، كانچىلىق، قول سانائەتنىڭ تەرەققىياتى قوچۇ خانلىقىنىڭ سودا ئىشلىرىنىڭ راۋاجلىنىشىنى ئىلگىرى سۈردى.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى شەرق بىلەن غەربنىڭ مەدەنىيەت ئالماشتۇرغان يول ئۈستىگە جايلاشقان بولغاچقا، ئۇيغۇرلار بۇ تۈگۈننى كونترول قىلىپ، مەدەنىيەت تۇغىنى كۆتۈرۈپ ماڭدى. تارىخىي ھۆججەتلەر، كلاسسىك ئەدەبىيات، دىنىي كىتابلار، قېزىپ چىقىرىلغان مەدەنىي يادىكارلىقلار بىزگە قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى ئۇيغۇر مىللىي مەدەنىيىتىنىڭ گۈللەنگەن مەنزىرىسىنى نامايان قىلىپ بەردى.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىدا دىنلار

قوچۇ دەۋرىدە خانلىق زېمىنىدا بۇددا دىنى، مانى دىنى، نېستورىيان دىنىدىن باشقا، شامان دىنى، زوروكاستېر دىنى قاتارلىق باشقا ئىپتىدائىي دىنلارمۇ تەڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئىدى. خانلىقنىڭ كېيىنكى مەزگىللىرىدە ئىسلام دىنىمۇ كىرىشكە باشلىدى.

قوچۇ ئۇيغۇرلىرى بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغان. مەھمۇت كاشىغەرىي كۆرسەتكەن «ئۇيغۇر بىر ئەلنىڭ نامى، ئۇلار ئەشەددىي كاپىرلاردۇر» دېگەنلىكى دەل قوچۇ ئۇيغۇر دۆلىتىنى باشقۇرۇپ،

سەلتەنەت قوچۇۋاتقان ئىسلام دىنىغا كىرمىگەن ئۇيغۇرلارنى كۆرسىتىدۇ. قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىدا ياشاۋاتقان ئۇيغۇرلار دىنىغا ئىخلاس بىلەن ئېتىقاد قىلىش جەريانىدا، بۇددىزم ئىدىيىسى ۋە بۇددىزم سەنئىتىنىمۇ قوبۇل قىلدى. بۇددا دىنىي خانلىقنىڭ ئىدىيە سىستېمىسىدا ھۆكۈمران ئورۇندا تۇراتتى. بۇددىغا ئائىت نۇرغۇن دىنىي كىتابلار تەرجىمە قىلىندى، بەزىلىرىنى ئۇيغۇرلار ئۆزلىرى يازدى. بۇنىڭ ئىچىدە «ئالتۇن يارۇق» ئەڭ مەشھۇردۇر. بۈگۈنمىزدە بۇلارنىڭ شاھىتلىرى سۈپىتىدە سەلتەنەتلىك بۇددا مىڭ ئۆيلىرى، ئىبادەتخانىلار شۇ دەۋرنىڭ تىرىك ھۆججىتى سۈپىتىدە كۇچادا، تۇرپاندا، قەشقەردە ئۆزىگە يۈكسەك بىر سەلتەنەتنى يوشۇرۇپ ياتماقتا.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقىدا يېزىق

قوچۇ دەۋرىدە ئۇيغۇرلار دەسلەپ تۈرك يېزىقىنى، كېيىن سوغدى يېزىقىنى قوللىنىپ ئۆز تىلىنى خاتىرىلىگەن. بۇ يېزىق قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى دەپ ئاتالدى. ئالىم مەھمۇت كاشغەرىي يازغان پۈتكۈل تۈرك ھاياتىنىڭ ھۆججىتى سۈپىتىدە بىزگە يېتىپ كەلگەن «تۈركى تىللار دىۋانى» دا: «ئۇيغۇرلارنىڭ تىلى ساپ تۈرك تىلىدۇر، ئۇيغۇرلار كىتابىنىڭ باش قىسمىدا كۆرسىتىلگەن 24 ھەرپلىك تۈرك يېزىقىنى قوللىنىدۇ. كىتاب، خەت - چەكلىرىنى شۇ يېزىقتا يازىدۇ، قەشقەردىن چىنغىچە بولغان ھەممە تۈرك يۇرتلىرىدا بارچە خاقانلار بىلەن سۇلتانلارنىڭ يارلىق ۋە خەت - ئالاقىلىرى ئەنە شۇ يېزىقتا يېزىلىدۇ» دەپ كۆرسەتكەن. بۇ يېزىقنىڭ ئىشلىتىش دائىرىسى ئىنتايىن كەڭ. بۇ يېزىق بۇددا كىتابلىرىنى تەرجىمە قىلىشتا قوللىنىلىپلا قالماي، مانى دىنى، نېستورىيان دىنى ۋە ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغانلارنىڭ مانى دىنى، نېستورىيان دىنى ۋە ئىسلام دىنىنىڭ كىلاسسىك كىتابلىرىنى، توختامنامە، تىلاۋەتنامە، شىئىر - نەزمە، ھېكايىلەرنى تەرجىمە قىلىش، يېزىش، پۈتۈش ئىشلىرىدا كەڭ قوللىنىلغان. خان ئوردىسى ۋە خەلق ئىچىدە بۇ يېزىقنى يەنە ئالاقىلىشىش قورالى سۈپىتىدە قوللانغان. توختامنامە، ھۆججەتلەر

مەن ۋە تارىخىم

مۇشۇ يېزىقتا پۈتۈلگەن. بۇنىڭ مەشھۇرلىرىدىن، «ئالتۇن يارۇق» «مايتىرى سىمىت» «ئوغۇزنامە» «قۇتادغۇ بىلىك» قاتارلىقلار بار. ئۇندىن باشقا قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى مەزگىلىدە تىجارەتنىڭ ۋە شۇنىڭغا ماس قانۇنچىلىقنىڭ گۈللەنگەنلىكى شۇ دەۋردىن قالغان نەچچە ئون مىڭ پارچىدىن ئارتۇق توختامدا كۆرۈلىدۇ. بۇ توختاملارغا قارىساق ئۇيغۇرلارنىڭ ھەق تەلەپ داۋا ئىشلىرىدا مۇكەممەل بىر ئەدلىيە سېستىمىسى تۇرغۇزۇپ چىققانلىقى بىلىنىدۇ. قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ دۇنيا مەدەنىيىتىگە قوشقان ئەڭ چوڭ تۆھپىسى مەتبەئە تېخنىكىسىنى ھەرپلىك يېزىققا ماسلاشتۇرۇپ دۇنياغا ھەدىيە قىلغانلىقىدۇر. بۇ دۇنيا مەدەنىيەت تارىخىدا بىر يېڭى بەتنىڭ ئېچىلغانلىقىدىن بىشارەت بېرىدىغان يېڭىلىقدۇر.

قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى 840 - يىلىدىن 1321 - يىلىغىچە داۋام قىلدى. قارا بايراق ئىشلەتتى.

5. قاراخانلار خانلىقى

ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى مۇنقەرز بولۇپ، ئۇيغۇرلار غەربكە كۆچۈپ، مىلادى 840- يىلىدىن 1212- يىللىرىغىچە بىر قۇدرەتلىك خاقانلىق - قاراخانلار خانلىقىنى قۇرغان. بۇ خانلىق 372 يىل ھۆكۈم سۈرگەن بولۇپ، ئۇيغۇرلار قۇرغان يەنە بىر مەشھۇر خاندانلىقتۇر.

مىلادى 840- يىللىرى ئورخۇن بويىدىكى سەلتەنتى ئاياغلاشقان ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قىسمى ئۆتۈكەندىن يەتتە سۇ رايونىغا كېلىپ ئورۇنلىشىپ، بۇ يەردىكى ئەسلى ئۇيغۇرلارنىڭ قەبىلىلىرىدىن بولغان قارلۇقلار، ياغمىلار بىلەن قوشۇلۇپ، ئۇلارنى قايتا تەشكىللەپ، يېڭى خانلىق - قاراخانلار خانلىقىنى بەرپا قىلغان. ئۇلارنىڭ تۇنجى خاقانى بىلگە كۆل قادىرخاندۇر. قاراخانلار دەسلەپ قارا بالاساغۇننى مەركەز قىلىپ ھاكىمىيەت تىكلگەن. كېيىن، ئوغۇلچاق دەۋرىدە پايتەختنى قەشقەرگە يۆتكىگەن. بۇ سۇلالە نۇرغۇن تارىخنامىلەردە ئوخشاش بولمىغان ناملاردا ئاتالغان. مەسىلەن: قاراخانلار خانلىقى، ئىلكخان خانلىقى، قاغان خانلىقى، خاقانىيە خانلىقى، ئاپراسىياپ خانلىقى، تابغاچخان خانلىقى قاتارلىقلار. بۇ خانلىقنىڭ نامى كۆپ يىللىق ئەمەلىيەتتىن كېيىن چەتئەللەردە بىرلىككە كېلىپ، ئىلىم ساھەسىدە قاراخانلار خانلىقى دەپ ئاتىلىدىغان بولدى. قارا دېگەن سۆز قەدىمى ۋە ھازىرقى ئۇيغۇر تىلىدا نوقۇل قارا دېگەن رەڭنىلا ئەمەس. بۈيۈك، ئۇلۇغ دېگەن مەنىلەرنى بېرىدۇ، شۇڭا قاراخانلارنىڭ خانلىرى ئۆزىنى قاراخان دەپ ئاتىغان. مەسىلەن: قاراخانلار دەسلەپ پايتەخت قىلغان بالاساغۇننى، قارا ئوردۇ، قارا بالاساغۇن دەپ ئاتىغان، ئۆزىنى قاراخانلار دەپ ئاتىغان... دېگەندەك.

قاراخانلار خانلىقى ساتۇق بۇغرا قاراخاندىن كېيىن ئىسلام دىنىنى دۆلەت دىنى قىلغان. ئۇيغۇرلارنىڭ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ باشچىلىقىدا ئىسلام دىنىنى 944- يىلىدا قوبۇل

مەن ۋە تارىخىم

قىلىشى ئۇيغۇرلارنىڭ مەنىۋى ھاياتىدا يېڭى بۇرۇلۇش ئېلىپ كەلدى. قاراخانلار سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىل ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادى تۈزۈلمىسىدە زور ئۆزگىرىشلەر يۈز بەرگەن دەۋر بولۇپ، بۇ دەۋردە ئۇيغۇرلار ۋە بەزى تۈركىي كۆچمەن قەبىلىلەر كۆچمەنلىك تۇرمۇشىدىن ئولتۇراقلاشقان دېھقانچىلىق تۇرمۇشىغا قەدەم قوبۇشقا باشلىغان ھەم بۇ ئۆتكۈنچى دەۋرنى تاماملىغان ئىدى. ئۆتكۈنچى دەۋرنىڭ تاماملىنىشىغا ئەگىشىپ، فېئوداللىق تۈزۈم ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا ئومۇميۈزلۈك ئورنىتىلدى. قاراخانلار خانلىقى قوللانغان تۈزۈم پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە مۇئەييەن رول ئوينىدى.

قاراخانلار خانلىقى دەۋرىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلەر

قاراخانلار خانلىقى مەزگىلىدە چارۋىچىلىق، دېھقانچىلىق، قول - ھۈنەرۋەنچىلىك ۋە سودا مىسلىسىز گۈللەنگەن. سودا - سانائەتنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ بىر تۈركۈم يېڭى شەھەرلەر بەرپا قىلىندى. بولۇپمۇ يەتتە سۇ رايونىدا بىناكارلىق زور دەرىجىدە تەرەققىي قىلىپ، بۇخارا، سەمەرقەنت ۋە قەشقەر شەھەرلىرىدە بىر تۈركۈم ھەيۋەتلىك بىنالار سېلىندى، ئۇنىڭ بەزىلىرى قاراخانلار سۇلالىسىنىڭ سەلتەنىتىنى نامايان قىلىپ، ھازىرغا قەدەر مەۋجۇت بولۇپ تۇرماقتا.

قاراخانلار دەۋرىدە كۆپلىگەن تۈركىي كۆچمەن چارۋىچى خەلقلەرنىڭ ئولتۇراقلىشىشى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيا يەرلىك مىللەتلىرى ئۇيغۇرلاشماقتا ئىدى. قاراخانلار دۆلەت دىنىنى ئىسلام دىنى قىلغانلىقتىن، كەڭ كۆچمەن چارۋىچى خەلقلەرمۇ دىنى جەھەتتىن ئىسلاملاشتى، پەن - مەدەنىيەتمۇ زور دەرىجىدە تەرەققىي قىلىپ، بىرخىل يېڭى مەدەنىيەت ئۇيغۇر - ئىسلام مەدەنىيىتى شەكىللەندى. بۇ خانلىقتا ھۆكۈمران مىللەت ھېسابلانغان قەدىمى مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە ئىگە

ئۇيغۇر مەدەنىيىتى بۇ يېڭى مەدەنىيەتنىڭ يادروسى بولدى. بۇ دەۋردە ئىككى گىگانىت ئەسەر- مەھمۇد كاشىغەرنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» بىلەن يۈسۈف خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» بارلىققا كېلىپ ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ بۈگۈنكى رەڭگارەڭ مەدەنىيىتى ئۈچۈن پۇختا ئاساس يارتىپ بەردى. ئەخمەت يەسەۋىينىڭ «دىۋانى ھىكمەت»، ئەخمەت يۈكەننىڭ «ئەتەبەتۇل ھەقايق» دېگەن ئاسەرلىرى مەيدانغا كەلدى. قاراخانلار دۆلىتى ۋاقتىدا «قۇرئانى كەرىم» ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنغان. خانلىق مەدرىسە ۋە ساچىيە مەدرىسىگە ئوخشاش دۇنيادىكى ئەڭ قەدىمكى ئالى مەكتەپلەر قۇرۇلغان. قاراخانلار ئىسلامنى دۆلەت دىنى قىلىپ ئۇيغۇرچە يېزىق ئىشلەتكەن، ئۇيغۇر تىلى دۆلەت تىلى بولغان، ئۇيغۇرچە ئىسلام مائارىپى بەرپا قىلغان ئىدى.

قاراخانلارنىڭ سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي تۈزۈمى

قاراخانلارنىڭ سىياسىي تۈزۈمى ۋە ئىقتىسادىي تۈزۈمى ئىلگىرىكى ئۇيغۇر، ياغما، قارلۇق، ئوغۇز قاتارلىق تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئەنئەنىسىگە كۆپ تەرەپلىمە ۋارىسلىق قىلغانىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئىسلام دۆلەتلىرىنىڭ، بولۇپمۇ تاجىكلار ۋە تۈرك قەبىلىلەرنى تەسەۋررۇپ قىلغان سامانىيلارنىڭ ئىجتىمائىي تۈزۈمىنىڭ تەسىرىگىمۇ ئۇچرىغانىدى. دەسلەپ قاراخانلار «قوش خان تۈزۈمى» يەنى چوڭ قاغان ۋە ئىلىكخان تۈزۈمىنى قوللانغان. چوڭ قاغان «ئارسىلانخان» دەپ ئاتىلىپ، بالاساغۇندا تۇرغان. مۇئاۋىن قاغان «قادىرخان»، (بۇ يەردىكى قادىرخان مەلۇم شەخسنىڭ نامىنى ئەمەس، بەلكى قەيسەر، كەسكىن دېگەن سۈپەتنى بىلدۈرىدۇ) دەپ ئاتىلىپ، ئاۋۋال تالاستا تۇرۇپ، كېيىن قەشقەرگە يۆتكەلگەن. كېيىنكى چاغلاردا قاراخانلارنىڭ ئالىي ھۆكۈمران گۈرۇھى يەنە «بۇغراخان» «قاراخان»، «تابغاچ خان»، «ئىلىكخان» قاتارلىق ئۇنۋانلارنىمۇ قوللانغان. پۈتكۈل قاراخانلار تارىخىدا چوڭ قاغانلار بەزىدە «ئارسىلانخان»، «ئارسىلان قاراخان» ياكى «بۇغراخان» دېگەن

ناملار بىلەن ئاتالغان.

قاراخانلارنىڭ دۆلەت باشقۇرۇش تۈزۈلمىسى

قاراخانلار بىرقەدەر سىستېمىلىق دۆلەت باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىنى ئورناتقاندى. قاغاننىڭ ئاستىدا: تېكىن، ئېركىن، سانغۇن، ئىنانچىگە قاتارلىق مەرتىۋە دەرىجىلەر بار ئىدى. يەنە «ئالىپ تېكىن»، «توشا تېكىن»، «بۆرە تېكىن»، «ياغان تېكىن»، «چاغىر تېكىن»، «توغرۇل تېكىن»، «باھادىر»، «قازىرخان»، «قىلىچخان»، «بىلگە خاقان» دېگەندەك تۈرلۈك پەخرىي ئۇنۋانلار بار ئىدى. «خاتۇن»، «خاننىش» لارنىڭ ئورنى ئىلگىرىكى ھاكىمىيەتلەردىكىدەك ئۇنداق گەۋدىلىك ئەمەستى. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى خاتىرىلەرگە قارىغاندا قاراخانلاردا قاغان ۋە مۇئاۋىن قاغاندىن باشقا مەركەز ۋە جايىلاردا يەنە مۇنداق ئەمەلدارلارمۇ بولغان:

«يۇغۇرۇش» (باش ۋەزىر)، «تايانغۇ» ياكى «ھاجىپ» (يارلىق يەتكۈزگۈچى ۋەزىر)، «ئوردا باشى» (ئوردا ۋەزىرى)، «سۇ باشى» ياكى «سانغۇن» (باش قوماندان ياكى ئەمىرلەشكەر)، «ئاغچى» (ھالىيە ۋەزىرى)، «قوۋۇقچىباشى» (ئىچكى مۇھاپىزەت ۋەزىرى)، «ئىلىمگەر» ياكى «بىنىكچى» (كاتىپ)، «ياىغۇ»، «بۇيرۇق»، «تارىخان» ياكى «بەگ»، «توقسۇن» (ئوتتۇرا دەرىجىلىك ھەربىي ئەمەلدار)، «چاۋۇش» (تەكشۈرگۈچى)، «تۈيزۇن» (يىزا باشلىقى)، «چوپان» (يىزا باشلىقىنىڭ ياردەمچىسى) قاتارلىق يەرلىك ئەمەلدارلار بار ئىدى، خاقاننىڭ چەتئەللەردە تۇرۇشلۇق ئەلچىسى «يالۋاچ» دەپ ئاتىلاتتى.

قاراخانلار دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي ئىگىلىك

قاراخانلار دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي ئىگىلىكتە دېھقانچىلىقنى

ئاساس قىلاتتى. باغۋەنچىلىك، پىلچىلىك، ھۈنەرۋەنچىلىك ئاجايىپ تەرەققىي قىلغانىدى. قاراخانلار زېمىنىدىكى قەشقەر ۋە بۇخارا دۇنيانىڭ مەدەنىيەت، تىجارەت، مائارىپ ۋە پۇل-مۇئامىلە مەركەزلىرىگە ئايلانغان. قاراخانلار دەۋرىدە يىپەك يولى مىسلىسىز تەرەققىي قىلغان بولۇپ ئۇيغۇرلار تىجارەتنى ۋاستە قىلىپ شەرق بىلەن غەرب مەدەنىيىتىنى بىر بىرىگە باغلىغان، ئۇچۇر، بىلىم، سەنئەت ۋە مەدەنىيەت تارقانغان. قاراخانلار دەۋرىدە يىپەك يولىنى بويلاپ تۇنجى پوچتاخانا، شىپاخانا، كارۋان سارايلار قۇرۇلغان.

قاراخانلارنىڭ بۆلۈنىشى ۋە زاۋاللىقى

قاراخانلار دۆلىتى ئەڭ كۈچلەنگەن يۈسۈپ قادىرخان دەۋرىنى باشتىن كەچۈرگەندىن كېيىن 1042-يىلى غەربىي قاراخانلار ۋە شەرقىي قاراخانلار دەپ ئىككىگە بۆلۈندى. شەرقىي قاراخانلار دۆلىتى بالاساغۇننى يازلىق پايتەخت، قەشقەرنى قىشلىق پايتەخت قىلسا، غەربىي قاراخانلار ئۆزىگە ئىككىنچى پايتەخت قىلدى. غەربىي قاراخانلارنى خارەزىم شاھلار 1212-يىلى يوقاتسا، شەرقىي قاراخانلار خانلىقى 1211-يىلى قارا ختايلارنىڭ قولىدا خاراپ بولغان.

6. قارا قىتانلار، موڭغۇللار ۋە ئۇيغۇرلار

قارا قىتانلار ۋە ئۇيغۇرلار

قارا قىتان خانلىقى (بۇ خانلىق خىتايچە مەنبەلەردە غەربى لياۋ دەپ ئاتالغان. ئۇيغۇر، ئەرەب، پارىسى مەنبەلىرىدە قارا خىتاي، قارا قىتان دەپ ئاتىلىدۇ) قەدىمى مىللەت قىتانلار قۇرغان بىر ھاكىمىيەت. قىتانلار ئەسلىدە قەدىمكى مانجۇرىيەدىكى لياۋخې دەرياسى ۋادىسىدا ياشايتتى. X - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قۇدرەت تېپىپ قەبىلىلىرىنى بىرلەشتۈردى. X - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرلىرىدا مانجۇرىيە ۋە سەنشى، خېبېي، موڭغۇل دالاسى ئەتراپلىرىدا ھاكىمىيەت قۇردى. قىتانلار ھاكىمىيىتى ئىككى ئەسىردىن كۆپرەك داۋاملاشتى. كېيىن جۇرجىتلارنىڭ ھۇجۇمىدا زەئىپلىشىپ، مىلادىيە 1122 - يىلى پايتەختىنى جۇرجىتلارغا تارتقۇزۇپ قويۇپ، لياۋ سۇلالىسى زاۋال تاپتى.

1124 - يىلى، لياۋ سۇلالىسىنىڭ خان جەمەتتىن يوللىغ تاشىن لياۋ سۇلالىسىنىڭ تىيەنزۇ خانى بىلەن كېلىشەلمەي، ئۆزىنىڭ بىرقىسىم ئادەملىرىنى باشلاپ غەربكە كۆچۈپ، ئۆزىنى خاقان دەپ جاكارلىدى. 1130 - يىلى، يوللىغ تاشىن قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى ئارقىلىق غەربكە قاراپ ئىلگىرىلىدى. 1132 - يىلى ئامۇ دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا ۋە تۆۋەنكى ئېقىنىغا يېتىپ بېرىپ، شۇ زاماندىكى خارەزم قاتارلىق دۆلەتلەرنى بويسۇندۇردى، بۇگۈنكى ئىرانغا مەنسۇپ كىرماندا خانلىق تەختكە ئولتۇرۇپ ئۆزىنى گۇرخان دەپ ئاتىدى.

تارىختىكى قارا قىتانلار خانلىقى ئەنە شۇ ئىدى. قارا قىتانلار ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ 80 يىلدىن ئارتۇق ھۆكۈم سۈردى. قارا قىتانلار دەۋرىدە قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى يەنىلا ئۇيغۇر خانى ئىدارە قىلىدىغان دۆلەت ئىدى. ئوخشىمايدىغىنى ھاكىمىيەت

قاراقتانلارنىڭ باشقۇرۇشىدا بولۇپ قاراقتانلارغا تەۋە ئىدى، ئۇلار بىر نەپەر باسقاق تەيىنلەپ نازارەتچىلىك قىلاتتى. باشقا رايونلارنىمۇ شۇخىل يوسۇندا باشقۇرۇپ كەلگەنىدى. قاراختايلىرى شەرقى قاراخانلار خانلىقىنى 1211-يىلىغا كەلگەندە پۈتۈنلەي يوق قىلغان. ئۇيغۇرلارنىڭ بۈگۈنكى شەرقى ئاسىيادا ياشايدىغان نوپۇسلۇق مىللەتنى خىتاي دەپ ئاتىشى مۇشۇ تارىخنىڭ قالدۇقى. خىتاي دېگەن بۇ سۆز ئۇيغۇر تىلىدىن روسچە، ئۇكرائىنچە، گروزىنچە قاتارلىق تىللارغا كىرىپ بۈگۈنكى خىتايلىرىنى بىلدۈرىدىغان بولدى.

موڭغۇل ئىمپېرىيەسى ۋە ئۇيغۇرلار

موڭغۇللار XII - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن باشلاپ پەيدىنپەي كۈچەيگەن بىر يېڭى مىللەت ئىدى. بۇ مىللەت ئۆز قەبىلىلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرگەندىن كېيىن، ئالدى بىلەن ھازىرقى تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالدىكى جايلارنى ۋە قاراقتان خانلىقى ھۆكۈمرانلىق قىلغان جايلارنى بويسۇندۇردى. چىڭگىزخان تارىختا موڭغۇل قەبىلىلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەرقايسى جايلارنى بويسۇندۇرغان ۋە زور موڭغۇل ئىمپېرىيەسىنى قۇرغان مەشھۇر ئەربابتۇر. ئۇيغۇرلار چىڭگىزخان غەربكە قازاپ كېڭىيىشكە باشلىغاندىن كېيىنكى دەسلەپكى ۋاقىتتا موڭغۇللارغا بەيئەت قىلغانىدى.

قوچۇ ئۇيغۇرلىرى موڭغۇللارنىڭ بىرلىككە كەلتۈرۈش ئىشىدا مۇھىم كۈچ بولۇپ، زور رول ئوينىدى. ئۇلارنىڭ قوشۇنى جەڭگىۋارلىققا ئىگە قوشۇن بولۇپلا قالماي، ئىنتىزاممۇ كۈچلۈك ئىدى، شۇڭا ھەممە ئۇرۇشتا غەلبە قىلدى. چىڭگىزخان ئىدىقۇتنىڭ كۆرسەتكەن تۆھپە نەتىجىلىرىنى كۆزدە تۇتۇپ، يەرلىرىنى ئۆز ئوغۇللىرىغا سۇيۇرغال قىلىپ بەرگەندە، قوچۇ ئۇيغۇر ئىدىقۇتغا ئۆز ئۇنۋانىنى داۋاملىق قوللىنىشىغا، ئەسلى ھۆكۈمرانلىق قىلىپ

مەن ۋە تارىخىم

كەلگەن زېمىننى ساقلاپ قېلىشقا، يەنىلا قارا قوچۇنى پايتەخت قىلىشقا رۇخسەت قىلغانىدى. موڭغۇللار بۇ يەرگە دارغاچ ئەۋەتىپ نازارەت قىلدى. ئىدىقۇتنىڭ مەرتىۋىسى چىڭگىزخان بويىسۇندۇرغان باشقا جايلارنىڭ ھۆكۈمرانلىرىدىن كۆپ يۇقىرى تۇراتتى. قوچۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلار تەبىقىسىمۇ چىڭگىزخان بىلەن سىياسىي جەھەتتە يېقىن ئۆتەتتى. چىڭگىزخان ۋە يۈەن سۇلالىسىنىڭ كېيىنكى خانلىرىمۇ بۇ مۇناسىۋەتنى ساقلاپ قېلىش ۋە راۋاجلاندۇرۇشقا ئىنتايىن ئەھمىيەت بەردى. چىڭگىزخان ھايات ۋاقتىدا يېقىن سىياسىي مۇناسىۋەتنى قۇددىلىشىش ئارقىلىق ساقلاپ قېلىشنى ئېنىق بەلگىلىگەنىدى. چىڭگىزخان ئۆزىنىڭ قىزى ئالتۇن بېكەنى ئىدىقۇتقا ياتلىق قىلىپ، ساداقىتىنى تەقدىرلىمەكچى بولغان بولسىمۇ، ئالتۇن بېكە بالدۇر ئۆلۈپ كېتىپ ئەمەلگە ئاشمىدى. موڭغۇللارنىڭ ئۇيغۇرلارغا قىز بېرىپ يېقىن سىياسىي مۇناسىۋەتنى ساقلاشتەك ئەنئەنىسى ئىزچىل داۋام قىلغان. مەسىلەن: قوچۇ ئىدىقۇتىدىن نۇرىن تېكىن قۇبلاينىڭ ھۇزۇرىغا سالامغا بارغاندا، قۇبلاي بۇرھان بېكە(مەلىكە) نى ئۇنىڭغا خوتۇنلۇققا بەرگەن. بېكە ئۆلگەندىن كېيىن يەنە ئۇنىڭ سىڭلىسى باباچانى ئىدىقۇتقا ياتلىق قىلدى. باباچا بېكە ئۆلگەندىن كېيىن، نۇرىن تېكىن يەنە ئەنشى ۋاڭى ئانانداننىڭ قىزى ئوراجىنى خوتۇنلۇققا ئالغان. نۇرىن تېكىننىڭ ئوغۇللىرىمۇ يۈەن سۇلالىسىنىڭ مەركىزىدە دىۋان ۋەزىرى، ئالىي دۆلەت ئەركانى، قارا دىۋان مەزىسى، زوراغالىق بېگى، دىۋان پۈتۈكچىسى، سول قول ۋەزىرى، ۋەلىئەھدىنىڭ ھەرەم ئىشلىرى ئەمەلدارى، ئوردا باش تەپتىش بېگى قاتارلىق ۋەزىپىلەرنى ئۆتەپ، يۈەن سۇلالىسىنىڭ قۇرۇلۇش ئىشلىرىغا زور تۆھپىلەرنى قوشقان.

ئۇيغۇرلار موڭغۇل ئىمپېرىيەسىدە ئۇستاز، مېرزا(كاتىپ)، قوماندان قاتارلىق روللارنى ئوينىغان. 1204 - يىلىدا چىڭگىزخان نايمانلارنىڭ پۈتۈكچىسى بولغان ئۇيغۇر تاتاتۇڭخانى ئەسىر ئالغان ۋە موڭغۇللار ئۇنىڭدىن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنى ئۈگەنگەن. دۇنياغا ئەڭ بۈيۈك ئىمپېرىيە بولۇپ تونۇلغان بۇ دۆلەتنىڭ

دۆلەت تىلى ئۇيغۇرچە بولغان، بارلىق بۇيرۇق پەرمانلار ئۇيغۇرچە يېزىلغان. ئۇيغۇرلار موڭغۇل ئىمپىرىيەسى پارچىلىنىپ چاغاتاي خانلار، ئالتۇن ئوردا، ئىلخانلارغا بۆلۈنگەندىمۇ ئۇستازى سۈپىتىدە ئىدارە ئىشلىرىغا يېتەكچىلىك قىلغان، موڭغۇللار ئۇيغۇرلارنىڭ يېزىقىنى قوبۇل قىلىپ، تا ھازىرغىچە ئىشلىتىپ كەلمەكتە.

7. چاغاتاي خانلاردا ئۇيغۇرلاشماق

چاغاتاي خانلىقىنىڭ قىسقىچە ئومۇمىي ئەھۋالى

چاغاتاي خانلىقى چىڭگىزخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى چاغاتاينىڭ سۇيۇرغاللىقتا تىكلەنگەن ھاكىمىيەتنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خانلىق - موڭغۇللارنىڭ تۆت چوڭ خانلىقىنىڭ بىرى بولۇپ، باشتا بۇ خانلىققا چاغاتاي ئۆزى بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلغانىدى، لېكىن، چاغاتاي چىڭگىزخاننىڭ جاساق قانۇنىغا سادىق بولغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ خانلىقىنى موڭغۇلىيە ئېگىزلىكىدىكى چوڭ خانغا قاراشلىق دۆلەت دەپ ئېتىراپ قىلىپ، خانلىق ھاكىمىيەتنى موڭغۇل خانلىقىنىڭ ھاكىمىيەتى ئىلىكىدە تۇتۇپ كەلگەنىدى، ئۇنىڭ ۋارىسلىرى چوڭ خان تەرىپىدىن تەيىنلەنەتتى. كېيىن ئەھۋال ئۆزگىرىپ، چاغاتاي ئەۋلادلىرىنىڭ بەزىلىرى موڭغۇللارنىڭ مەركىزىي خانى بىلەن ئۆزەڭگە سوقۇشتۇرۇپ، يۈەن سۇلالىسى مەركىزىي ھۆكۈمىتى بىلەن پۈتۈنلەي قارشىلاشتى ۋە پۈتۈنلەي مۇستەقىل بىر ھاكىمىيەتكە ئايلاندى. ئادەتتە دېيىلىۋاتقان چاغاتاي خانلىقى چاغاتاي ھايات ۋاقتىدىكى چوڭ خانغا بويسۇنىدىغان ھاكىمىيەتتىن باشقا، موڭغۇل مەركىزىي ھاكىمىيەتنىڭ ئىلكىدىن پۈتۈنلەي چىقىپ كەتكەن ھاكىمىيەتنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالاتتى.

مىلادىيە 1225-يىلى (چىڭگىزخاننىڭ 20-يىلى) چىڭگىزخان ئۆز ھۆكۈمرانلىق تەۋەسىدىكى زېمىنلارنى تۆت ئوغلىغا سۇيۇرغال قىلىپ بۆلۈپ بەردى. چاغاتايغا ئايرىلغان زېمىن بۈگۈنكى ئامۇ دەرياسى بىلەن سىر دەرياسىنىڭ ئارىلىقى (ماۋارائۇننەھر)، سىر دەرياسىنىڭ ئوڭ قېتى، ئىسسىقكۆل ئەتراپى، چۇ دەرياسى ۋادىسى، ئىلى ۋادىسى، فەرغانە، بەدەخشان يايلىقى قاتارلىق جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. پايتەختى ھازىرقى غۇلجىدا ئىدى،

كېيىن ئالمالققا كۆچۈرگەن. ئىيتىشلارغا قارىغاندا، تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدىكى كاشغەر (قەشقەر)، ياركەنت (يەركەن)، خوتەن، ئاقسۇ بوستانلىقلىرىنى چاغاتاي ۋاپات بولۇش ئالدىدا دوغلات جەمەتىگە ئىنئام قىلغانىكەن. شۇڭا، دوغلاتلار تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىنىڭ ئاتا مېراسى ھۆكۈمرانى بولۇپ قالغان. 1241-يىلى چاغاتاي 14 يىل تەختتە ئولتۇرۇپ ئۆلدى. 1318-يىللىرى كەبەك پايتهختى ئالمالقتىن سەمەرقەنتكە يۆتكىدى، بۇ ۋەقە ئىلى ۋادىسىدىكى ئاق سۆڭەكلەرنىڭ قارشىلىقىنى قوزغاپ قويدى، شۇنىڭ بىلەن چاغاتاي خانلىقى شەرقىي چاغاتاي خانلىقى ۋە غەربىي چاغاتاي خانلىقى دەپ ئىككىگە بۆلۈنۈپ كەتتى. شەرقىي قىسىم ئالمالقنى پايتهخت قىلىپ كاشغەر (قەشقەر)، تۇرپان تەرەپلەردىكى دائىرىنى باشقۇردى. غەربىي تەرەپ سەمەرقەنتنى مەركەز قىلىپ ماۋارائۇننەھەر رايونىنى باشقۇردى.

1321-يىلى كەبەك ئۆلدى. تەختكە ئۇنىڭ ئىنىلىرى ئېلغىتاي بىلەن دۆلەت تېمۇر كەينى-كەينىدىن ۋارىسلىق قىلدى. 1331-يىلى تېمۇر ئۆلۈپ، ئورنىغا دارمەسپىرن ۋارىسلىق قىلدى. دارمەسپىرن ئۇزۇن ۋاقىت غەربىي چاغاتاي ئۇلۇسنىڭ خۇراسان چېگرىسىدا تۇردى ھەم بۇددا دىنىنى تاشلاپ، ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلغانلىقىنى جاكارلىدى. يۈەن سۇلالىسىنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ، كىشىلەر چاغاتاي خانلىقىنىڭ شەرقىنى «موغۇلىستان» دەپ ئاتايدىغان بولدى. XIV-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، چاغاتاي خانلىقىنىڭ تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدىكى رايونلىرىغا ئاقسۇ رايونىدا تۇرۇشلۇق دوغلات قەبىلىسىدىن بولغان ئاق سۆڭەكلەر ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا باشلىدى. 1348-يىلى بۇ قەبىلىنىڭ باشلىقى بۇلاجى تۇغلۇق تېمۇر دېگەن بىر ياش ئاق سۆڭەكنى ئاقسۇدا چاغاتاي خانلىقىغا خان قىلىپ تىكلدى. تەڭرىتاغنىڭ شىمالىدىكى موڭغۇل ھۆكۈمرانلىرى ھەممىدىن بۇرۇن باش ئىگىپ، تۇغلۇق تېمۇرنى قانۇنلۇق ۋارىسى دەپ ئېتىراپ قىلدى. تۇغلۇق تېمۇرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئېتىراپ قىلغان رايونلار تارىختا شەرقىي چاغاتاي خانلىقى دەپ ئاتالدى. بۇ دەۋىردە موڭغۇللار ئومۇمىيۈزلۈك ئۇيغۇرلۇققا قاراپ يۇغۇرلۇشقا باشلىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئاساسىي مىللەت گەۋدىسى موڭغۇللارنىڭ پەرقلىق

مەن ۋە تارىخىم

قەبىلەر ۋە ئۇرۇقلىرىنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈپ بۈگۈنكى مەنىدىكى ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئىرقى ئالاھىدىلىكلىرىگە ئېرىشتى .

شەرقىي چاغاتاي خانلىقى تۇغلۇق تۆمۈر تەختكە ئولتۇرغاندىن باشلاپ، 1513- يىلى سۇلتان سەئىدخاننىڭ يەكەنى پايتهخت قىلىپ بېكىتىشنىڭ ئالدىنقى يىلىغىچە 166 يىل ھۆكۈم سۈردى. بۇ دەۋر ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىدا ئەڭ مۇھىم دەۋرلەردىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ دەۋردە، شەرقىي چاغاتاي خانلىقىدا تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدىكى موڭغۇللارنىڭ كۆپ قىسمى كۆچمەن چارۋىچىلىقتىن دېھقانچىلىق تۇرمۇشىغا كۆچۈپ ئۇيغۇرلارغا قوشۇلۇپ كەتتى. تەڭرىتاغنىڭ شىمالىدىكى بىر قىسىم موڭغۇللارمۇ ئىسلاملاشتى-يۇ، لېكىن موڭغۇللارنىڭ ئۆرۈپ-ئادەتلىرىنىمۇ ساقلاپ قالدى. تۇغلۇق تۆمۈر شەرقىي چاغاتاي خانلىقى ئىچىدە تۇنجى بولۇپ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغان كىشى. ئۇنىڭ ئۆز ئېتىقادىنى ئۆزگەرتىشكە دالالەت قىلغان كىشى-كۈچاللىق مەۋلانە ئەرشىدىن ئىدى. تۇغلۇق تۆمۈر ئىسلامنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ئۇ ئىسلام دىنىنى تەڭرىتاغنىڭ شىمالىدا مەجبۇرىي يولغا قويغان. مۇشۇ باسقۇچتا ئۇيغۇرلاردا تۇرپان ۋە قەشقەردىن ئىبارەت ئىككى مەدەنىيەت مەركىزى شەكىللەندى. 1565- يىلىدىن باشلاپ پۈتكۈل ئۇيغۇرلار رايونى ياركەنت (يەركەن)- سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىگە ئۆتتى .

8. ياركەنت (يەركەن) سەئىدىيە خانلىقى

يەركەن سەئىدىيە خانلىقى 1514-يىلى سەئىدخان قەشقەردە يېرىم ئەسىردىن كۆپرەك ھۆكۈمرانلىق قىلغان مىرزا ئابابەكرى ھاكىمىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ قۇرۇلغان سەئىدخان ھاكىمىتىدىن باشلاپ، 1678-يىلى ئىسمائىلخان ئەسىرگە ئېلىنغانغا قەدەر 166يىلدىن كۆپرەك سەلتەنەت سۈردى، ئىلگىر-كېيىن بولۇپ 260يىل داۋام قىلدى. ئالتە ئەۋلاد، 11 خانلىق دەۋرىنى باشتىن كەچۈردى. خانلىق ئەڭ گۈللەنگەن چاغدا پۈتكۈل تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىي قىسمىنى، ئىسسىقكۆل رايونى، پەرغانە ئويمانلىقى، بەدەخشان ۋە ۋاخان رايونى، كەشمىر، تىبەتنىڭ بىر قىسمى قاتارلىق جايلارنىمۇ ئۆز ھۆكۈمرانلىق دائىرىسىگە كىرگۈزگەن.

ياركەنت (يەركەن) خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىق تەبىقىسى چىڭگىزخاننىڭ ئەۋلادى بولسىمۇ ئۇلۇغ بوۋىلىرىدىن باشلاپلا ئۇيغۇرلاشقان كىشىلەر ئىدى. ياركەنت (يەركەن) خانلىقى سۇيۇرغاللىق تۈزۈمنى قوللاندى. ھەربىر خان تەختكە چىققاندىن كېيىنكى ھەممىدىن مۇھىم ئىشى يېقىن تۇغقانلىرىغا ۋە خىزمەت كۆرسەتكەن ئەمەلدارلارغا سۇيۇرغاللىق بۆلۈپ بېرىش ئىدى. خانلىقنىڭ مەنسىپ تۈزۈمى مۇرەككەپەرەك ئىدى. ئوردىدا ئەڭ چوڭ مەمۇرىي ئەمەلدار ۋەزىر ئىدى. تامغىچى بەگ ۋەزىردىن سەللا تۆۋەن تۇراتتى. خاننىڭ باش ياساۋۇلى 3-ئورۇندا تۇراتتى. سوتىچى «قازى» دەپ ئاتىلاتتى ۋە دىنىي ئىشلاردا قۇرئان بويىچە دەۋا سورايىتى. ئۇنىڭدىن باشقا دۆلەت غەزىنىسىنى باشقۇرىدىغان ئەمەلدار بار ئىدى. يەرلىك ئەمەلدارلار ئاساسەن خان ئوردىسى تەيىنلىگەن مەمۇرلار ئىدى. ياركەنت (يەركەن) خانلىقى دەۋرىدە ئىگىلىك گۈللەنگەن، خەلق پاراۋان، ئەمىن مۇھىتقا ئىرىشكەندى. خەلق قۇمۇلدىن سەمەرقەنتكە يالغۇز بىمالال يول يۈرەلەيدىغان ۋەزىيەت شەكىللەنگەندى. قول-سانائەت مىسلىسىز گۈللەنگەن، مەدەنىيەت-سەنئەتمۇ تەرەققىي

مەن ۋە تارىخىم

قىلىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ كېيىنكى مەدەنىيەت - سەنئىتىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن. بۇ دەۋردە 12مۇقام رەتلەنگەن، «تارىخى رەشىدى» يېزىلغان، «تاۋارىخى رەشىدى زەيلى»، «ئانىس ئەل تالىبن» قاتارلىق مەشھۇر ئەسەرلەر ۋۇجۇتقا كەلگەن. تەسەۋۋۇپ ئېقىمى پۈتۈن ئۇيغۇرلاردا مىسلىسىز يىلتىز تارتىپ ھاكىمىيەتنىمۇ تەۋرەتكەن، كېيىنكى دەۋردىكى ئۇيغۇر ھاياتىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن.

9. مانجۇ خانلىقى ۋە ئۇيغۇرلار

مىلادىيەنىڭ 1616-يىلى نۇرخاچ مانجۇلارنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، كېيىنكى جىن ھاكىمىيىتىنى قۇردى. 1636-يىلى، قۇنتەيجى سۇلالە نامىنى چىڭغا ئۆزگەرتىپ شىنياڭنى پايتەخت قىلدى. 1644-يىلى شۇنجى پايتەختنى بېيجىڭغا يۆتكەپ، پۈتۈن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، ئەتراپتىكى بارلىق كۈچلەرنى بويسۇندۇرۇپ، كەڭ كۆلەملىك بىرلىككە كەلتۈرۈش كۆرىشىنى باشلىدى.

XVI - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا، تەڭرىتاغنىڭ شىمالى، ئالتاي تاغلىرىنىڭ جەنۇبىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ كېلىۋاتقان موڭغۇللاردىن بولغان ئويراتلار جۇڭغار، تۇرغۇت، دۆربۇت ۋە خوشۇت دېگەن تۆت قەبىلىگە بۆلۈنۈپ كەتتى. مەڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا جۇڭغارلارنىڭ باشلىقى باتۇر قۇنتەيجى بالقاش كۆلىنىڭ شىمالى، ئىلى رايونى، ئېرتىش بويلىرى، ئۈرۈمچى قاتارلىق جايلارنى ئىگىلىۋالدى. 1677-يىلى غالدان چىڭخەيدىكى خوشۇت قەبىلىسىگە ھۇجۇم قىلىپ تەسىر دائىرسىنى چىڭخەي - تىبەت ئېگىزلىكىگە قەدەر كېڭەيتتى. شۇنىڭدىن كېيىن غالدان نىشاننى تەڭرىتاغ بويلىرىدىكى ئۇيغۇرلارغا قاراتتى. 1678-يىلى بارلىق كۈچلەرنى توپلاپ ئىشقىيە تەرەپتارلىرىنىڭ ھەمكارلىقىدا ياركەنت (بەركەن) خانلىقىنىڭ خانى ئىسمائىلخاننى تۇتۇپ خانلىقنى مۇنقەرز قىلدى. ھىدايتۇللا ئاپاقنى خان قىلىپ تىكلدى. 1696-يىلى چىڭ سۇلالىسى قوشۇنلىرى غالداننى مەغلۇپ قىلدى. غالدان مەغلۇبىيەتكە چىدىماي ئۆلۈۋالدى. غالدان ئۆلگەندىن كېيىن جۇڭغار خانلىقى پارچىلىنىشقا يۈزلەندى. سىۋېن ئارابدان غالداننىڭ ئورنىغا ۋارىسلىق قىلدى ۋە چىڭ سۇلالىسىغا بەيئەت قىلدى. غالدان ئۆلۈپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ئاپاق خوجىنىڭ نەۋرىسى ئەخمەتخان جۇڭغارلار

مەن ۋە تارىخىم

بىلەن قارشىلاشتى، لېكىن سىۋېن ئارابدان ئۇلارنى باستۇرۇپ، 1700-يىلى ئەھمەدخاننى ئىلىدا نەزەربەنت قىلىپ قويدى.

جۇڭغار خانلىقى تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدىكى ئۇيغۇرلار رايونىغا 73-يىلى ھاكىملىق قىلدى. غالىدان ئۆلگەندىن كېيىن قۇمۇلنىڭ بېگى ئەبەيدۇللا بەگ جۇڭغارلاردىن ئايرىلىپ، چىڭ سۇلالىسىگە بەيئەت قىلدى. 1597-يىلى كاڭشى ئەبەيدۇللا خاننى تارتۇقلىدى. 1720-يىلى تۇرپان ھۆكۈمرانى ئاق سۇلتان چىڭ سۇلالىسىغا بەيئەت قىلدى. 1755-يىلى چىڭ قوشۇنلىرى جۇڭغارلارنى بېسىپ، ئۇچتۇرپاننىڭ مۆتىۋىرى خوجاسى بەگ بىلەن ئاقسۇنىڭ ھاكىمى بېگى ئابدۇۋاھاپ بەگنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپ، ئاپاق خوجامنىڭ نەۋرىسى ئەھمەدخاننىڭ بالىلىرى بۇرھاندىن خوجا بىلەن خوجا جاھان خوجىنىڭ تۆرە بولۇپ، ئۇيغۇرلار رايونىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشىغا قوشۇلدى.

بۇرھاندىن خوجا(تارىختا چوڭ خوجا دېيىلىدۇ) بىلەن خوجا جاھان (تارىختا كىچىك خوجا دېيىلىدۇ)ھوقۇقلىرىنى ئالغاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ سىياسىي دۈشمەنلىرىنى بىر-بىرلەپ يوقىتىپ بولغاندىن كېيىن، 1757-يىلى «باتۇرخان دۆلىتى»دېگەن بايراقنى كۆتۈرۈپ چىقىپ چىڭ سۇلالىسىدىن قول ئۈزدى. 1758-يىلى چىڭ سۇلالىسى قوشۇن ئەۋەتتى. 1759-يىلى خوجىلار ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرەلمەي بەدەخشانغا چېكىندى. بەدەخشان پادىشاھى قوشۇن ئەۋەتىپ، ئىككى خوجىنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ چىڭ سۇلالىسىگە تاپشۇرۇپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن تەڭرىتاغنىڭ جەنۇب-شىمالى چىڭ سۇلالىسىگە تەۋە بولدى.

چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئالدىنقى مەزگىلىدە، چىڭ ھۆكۈمىتى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەسلىدىكى ئىجتىمائىي تۈزۈملىرىگە ئاساسىي جەھەتتىن تەگمەي، مىراس قالدۇغان بەگلىك تۈزۈمىنى ۋەزىپىگە تەيىنلەش تۈزۈمىگە ئۆزگەرتىپ قويدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆلكە تۈزۈمى قۇرۇلغانغا قەدەر، يەككە دېھقانچىلىق ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىك

ئاساسىغا قۇرۇلغان فېئودال خوجىلىق تۈزۈمى - ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي تۈزۈمى بولۇپ كەلدى. بۇ تۈزۈم بويىچە جەمئىيەتنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئورگىنى ھەر دەرىجىلىك چوڭ - كىچىك ھاكىمبەگلەر ۋە بەگلەردىن تەركىب تاپاتتى. بەگلەرنى چىڭ ھۆكۈمىتى بىۋاسىتە بەلگىلەيدىغان ۋە قالدۇرىدىغان بولدى.

ياركەنت (يەركەن) خانلىقى دەۋرىدىن تارتىپ چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئالدىنقى مەزگىللىرىگىچە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئىقتىسادى گۈللەندى. تارىم ئويمانلىقى ئەتراپىدىكى بوستانلىقلارنىڭ ۋە تۇرپان ئويمانلىقىنىڭ ئىقتىسادى خېلى يۇقىرى سەۋىيەگە يەتتى. ئۇيغۇرلار ئىشلەپچىقىرىشتا يېزا ئىگىلىكىنى ئاساس قىلاتتى. قول سانائىتىمۇ تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. ئۇيغۇرلار بازار شەكلى ئارقىلىق سودا - سېتىق ئىشلىرىنى ئېلىپ باراتتى. ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ مەدەنىيەتمۇ گۈللەندى. يېزىقى جەھەتتە يەنىلا چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىنى قوللىناتتى. بۇ مەزگىلدە ئۇيغۇر ئەدەبىياتى مىسلىسىز گۈللەندى. خىرقىتى، زەلىلى، نۆۋبىتى، ئابدۇرېھىم نىزارى، مۇھەممەت سادىق قەشقەرى، ئابدۇللا خاراباتى، ئىمىر ھۆسەين سەبۇرى، موللا بىلال قاتارلىق مەشھۇر ناماياندىلەر بارلىققا كەلدى. 12مۇقام تېخىمۇ بېيىدى.

10. ئۇيغۇرلاردا كۈرەش ۋە خوجىلار ۋەقەسى

چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئالدىنقى مەزگىلىدە ئۇيغۇر خەلقى چىڭ سۇلالىسىگە قارشى بىرقانچە قېتىم كۈرەش قىلدى. بۇ كۈرەشلەرنىڭ ئاساسلىقى 1765 - يىلدىكى ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭى (جىگدە يىغلىقى دەپمۇ ئاتىلىدۇ) ۋە 1815 - يىلى قەشقەردە يۈز بەرگەن زىياۋۇدۇن خوجا ۋەقەسىدۇر.

ئۇچتۇرپان خەلقىنىڭ قوزغىلىڭى 1765 - يىلى (چىيەنلوڭنىڭ 30 - يىلى) يۈز بەردى. قوزغىلاڭغا يەرلىك فېئوداللار بىلەن چىڭ سۇلالىسىنىڭ فېئودال ئەمەلدارلىرىنىڭ خەلىققە يۈرگۈزگەن زوراۋان - زالىملىقلىرى سەۋەب بولدى.

1765 - يىلى، چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ئۇچتۇرپان خان ئامبىلى سۇچىڭ ئۇيغۇرلارنى جىگدە كۆچتى توشۇش ھاشىرىغا سالدى، بۇ جەرياندا خەلىققە سالغان زۇلۇم ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكتىن شۇ يىلى 2 - ئاينىڭ 14 - كۈنى رەھىمتۇللا بەگنىڭ باشچىلىقىدا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، يامۇلغا بېسىپ كىرىپ، چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ يەرلىك خان ئامبىلىنى ئۆلتۈرۈپ، يامۇلغا ئوت قويۇۋەتتى. ئاقسۇنىڭ خان ئامبىلى ئەسكەر چىقىرىپ قارشىلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ، ئۇچتۇرپان خەلقى چىڭ چىرىكلىرىنى مەغلۇپ قىلىپ، ئالتە ئاي يۇرتىنى ئۆز قولىدا تۇتۇپ تۇردى. كېيىن چىڭ ھۆكۈمىتى قەشقەر بىلەن ئىلىدىن نۇرغۇن چىرىك يۆتكەپ قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتتى. 8 - ئاينىڭ 15 - كۈنى قوزغىلاڭ رەھبىرى رەھىمتۇللا بەگكە ئوق تېگىپ قازا قىلدى، شۇنىڭ بىلەن قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولدى.

زىياۋۇدۇن خوجا ۋە قەسى

1815-يىلى 8-ئاينىڭ 4-كۈنى زىياۋۇدۇن خوجا قەشقەردە چىڭ ھۆكۈمىتىگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈردى. بۇ قوزغىلاڭدا چىڭ سۇلالىسىنىڭ قەشقەردىكى بەزى ئەمەلدارلىرى ۋە چىرىكلىرى ئۆلتۈرۈلدى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئات خانىسىغا ئوت قويۇۋەتتى. قوشۇن سانى ئاز بولغانلىقتىن قوزغىلاڭ بىر ئايغا ئاران بەرداشلىق بېرىپ مەغلۇپ بولدى. بۇ قوزغىلاڭ ھېسابتا ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ داۋامى ئىدى.

جاھانگىر خوجا ۋە قەسى

جاھانگىر خوجا بۇرھاندىن خوجىنىڭ نەۋرىسى ئىدى. بۇرھاندىن خوجا قوزغىغان چىڭ سۇلالىسىنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى ئۇرۇش مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئوغلى سامساق قوقەنت خانلىقىغا سىغىنغان ئىدى. ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى بولۇپ، جاھانگىر خوجا ئۇنىڭ ئىككىنچى ئوغلى ئىدى. 1824-يىلى كۈز پەسلىدىن، ياندۇرقى يىلى كۈز پەسلىگىچە جاھانگىر خوجا ئادەم توپلاپ چېگرا قاراۋۇلخانىسىغا ھۇجۇم قىلدى. 1826-يىلى يازدا 500دىن ئارتۇق ئادەمنى باشلاپ تۇيۇقسىز ئارتۇچ (ئاتۇش) قا ھۇجۇم قىلدى. ئۇ ئاتا-بوۋامنىڭ قەبرىسىنى يوقلايمەن دەپ مازار بېشىغا بېرىپ ئاق تاغلىق مۇسۇلمانلارنى غازاتقا چاقىردى. قەشقەر، ياركەنت (يەركەن)، يېڭىسار، خوتەن قاتارلىق شەھەردىكى ئۇيغۇرلار ئىچىدىكى ئاق تاغلىقلار نۇشمۇ تۇشتىن ئاۋاز قوشۇپ، ناھايىتى تېزلىكتە غەربى تۆت شەھەرنى ئالدى. ئىلى جىياڭجۈنى ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ 300دىن ئارتۇق چىرىكى تىرىك قولغا چۈشتى.

1826-يىلى كۈزدە، چىڭ سۇلالىسى جىلىن، خېيلۇڭجياڭ، شەنشى، گەنسۇ، سىچۈەن قاتارلىق بەش ئۆلكىدىن يۆتكىگەن قوشۇنى بېسىپ كىرىپ ئاقسۇدا جاھانگىر خوجا قوشۇنلىرى بىلەن

مەن ۋە تارىخىم

ئۇچراشتى. جاھانگىر خوجا ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراپ قوقەنتكە كەتتى. 1828-يىلى ئۇ يەنە كۈچ توپلاپ ھۇجۇم قىلدى. بۇ قېتىمقى ھەرىكەتكە قارا تاغلىقلار قارشى تۇردى ۋە جاھانگىر خوجا شۇلار تەرىپىدىن تۇتۇلۇپ قالدى. شۇ يىلى يازدا جاھانگىر خوجا بېيجىڭغا ئېلىپ بېرىلىپ ئۆلتۈرۈلدى.

يەتتە خوجا ۋە قەسى

يەتتە خوجا دېگىنىمىز مۇھەممەتئىمىن خان خوجا(كاتتا تۆرە)، كىچىك خان خوجا، نەۋەككۈل خوجا، سابىرخان خوجا، ۋەلىخان خوجا، ئاق قوچقارخان خوجا، ئىشانخان خوجالاردىن ئىبارەت يەتتە كىشىنى كۆزدە تۇتىدۇ. بۇ يەتتە خوجىنىڭ ھەممىسى جاھانگىر خوجىغا بىۋاسىتە تۇغقان، ئاندىن چوڭ-كىچىك خوجا، ئاپپاق خوجىلارغا تۇتىشىدۇ.

1847-يىلى 9-ئايدا جاھانگىر خوجىنىڭ جىيەنى مەمتىمىن بىلەن ۋەلىخان تۆرە باشچىلىقىدىكى يەتتە خوجا تەخمىنەن 1000 ئائىلىق ئەسكەر توپلاپ قوقەندىن قەشقەر شەھىرىگە كىردى، مېڭىول قاراۋۇلخانسىدىكى چىڭ چىرىكلىرىنى تولۇق يوقاتتى. شۇ چاغدا چىڭ سۇلالىسىنىڭ 3000دىن ئارتۇق ئەسكىرى قەشقەر شەھىرىدە بار بولسىمۇ زەربە بېرىشكە پېتىنالمىي، يېڭى شەھەر قەلئەسىگە بېكىنىۋېلىپ ياتتى. خوجىلار يەرلىكتىكىلەرنىڭ يېقىندىن ماسلىشىشى بىلەن قەشقەر شەھىرىنى ئالدى. يېڭىسار، يەكەن، مارالبېشى قاتارلىق جايلارغا يۈرۈش قىلدى. چىڭ سۇلالىسى زور قوشۇن باشلاپ چىقىپ ئۈستۈنلۈك قازاندى. يەتتە خوجىنىڭ ھۇجۇمى 9-ئايدىن 11-ئايغىچە ئۈچ ئاي داۋاملاشتى. بۇ تارىختا يەتتە خوجا ۋە قەسى دېيىلىدۇ.

ۋەلىخان تۆرە ۋەقەسى

1857-يىلى 6-ئايدا ۋەلىخان تۆرە يەنە بىر بۆلۈك ئادىمىنى باشلاپ قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىپ شەھەر دەرۋازىسىغا ئوت قويدى، يېڭىسارنى ئالدى، مارالبېشى، ياركەنت (يەركەن) قاتارلىق جايلارغا تەسىر قىلدى. قەشقەر يېڭىشەھەرنى سۇغا باستۇردى، مارالبېشىدا ھەربىي بېكەتنىڭ ئۆيلىرى، دۇكانلىرىغا ئوت قويدى. يەركەنگە كۆپ قېتىم ھۇجۇم قىلدى. يەركەندىن خوتەنگە بارىدىغان پوسكام، لوپ، باش ئېرىق، گۇما، مۇجى قاتارلىق يوللارنى ئىشغال قىلىپ، خوتەن بىلەن يەركەن ئارىسىدىكى ئالاقە ئىشلىرىنى ئۈزۈپتە. 1857-يىلى 9-ئايدا چىڭ سۇلالىسى ئىلى، ئۈرۈمچى قاتارلىق جايلاردىن ئەسكەر يۆتكەپ قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتتى، ۋەلىخان تۆرە قوقەنتەكە چىقىپ كەتتى.

11. 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا بولغان قوزغىلاڭلار ۋە ۋەزىيەت

1857 - يىلى كۇچا ئۇيغۇرلىرى چىڭ ھۆكۈمىتىگە قارشى قوزغىلىپ قىسقا مۇددەت ئىچىدە مەغلۇپ بولدى. بۇ قوزغىلاڭ گەرچە مەغلۇپ بولغان بولسىمۇ، چىڭ ھۆكۈمىتىنى خېلى ئوبدان چۆچۈتتى ۋە بىر قىسىم يەرلىك سىياسەتلىرىنى ئۆزگەرتىشكە تۈرتكە بولدى. كۇچا ئۇيغۇرلىرىنىڭ بۇ قوزغىلىڭى XVIV - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى زۇلۇمغا قارشى كۈرەشلىرىنىڭ مۇقەددىمىسى بولدى.

1864 - يىلى ئۇيغۇر ۋە تۇڭگانلار بىرلىكتە كۇچادا چىڭ سۇلالىسىگە قارشى يەنىمۇ زور كۆلەمدە قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتەردى. 1864 - يىلى 7 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ئۈرۈمچىدە تۇڭگان، ئۇيغۇر خەلقى قوزغىلاڭ كۆتۈردى ۋە يېقىن ئەتراپتىكى شەھەرلەرگە كېڭەيدى. شۇ يىلى 7 - ئاينىڭ 26 - كۈنى يەركەندە، 7 - ئاينىڭ 29 - كۈنى يېڭىساردا، 7 - ئاينىڭ 29 - كۈنى قەشقەردە، 9 - ئاينىڭ 29 - كۈنى قۇمۇلدا قوزغىلاڭ بولدى. 10 - ئاينىڭ 3 - كۈنى ئۈرۈمچى قوزغىلاڭچىلىرى مانجۇ قەلئەسىنى ئالدى. 11 - ئاينىڭ 10 - كۈنى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ دىيارىمىزدىكى ھۆكۈمرانلىق مەركىزى ئىلى مەھكىمىسىگە ھۇجۇم قىلىنىپ 1866 - يىلى 3 - ئاينىڭ 8 - كۈنى ئىلى كۈرەسىنى تولۇق ئالدى.

ئۇيغۇر، تۇڭگانلارنى ئاساس قىلغان بۇ قوزغىلاڭ شىددەت بىلەن كېڭىيىپ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ دىيارىمىزدىكى ھۆكۈمرانلىقىنى پۈتۈنلەي يىمىرىپ تاشلىدى.

1865 - يىلى باھاردىن كېيىن، تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالدىكى ئىنقىلاپلارنىڭ ۋەزىيىتىدە تۆۋەندىكىدەك ئۆزگىرىش

بولدى:

كۇچادا: قوزغىلاشچى قوشۇن كۇچا شەھىرىنى ئالغاندىن كېيىن، كۇچانىڭ ئىنانچىبىگى ئەمەت بەگنى رەھبەرلىككە تەكلىپ قىلسا ئۇنىماي ئۆلتۈرۈلدى. قوزغىلاشچىلار راشىدىن خوجىنى رەھبەرلىككە تەكلىپ قىلدى. راشىدىن خوجا تەكلىپكە بىنائەن تەختكە چىقىپ ئۆزىنى «خان خوجا» دەپ ئاتىدى. شۇنىڭدىن كېيىن، ئاقسۇ، ئۇچتۇرپان، تۇرپان، لۈكچۈن قاتارلىق جايلارغا يۈرۈش قىلدى.

ئۈرۈمچىدە: تۇڭگان داۋۇت خەلىپە ئۆزىنى «سۇلتان» دەپ جاكارلاپ، سۇخۇەنجاڭنى ئەمىرلەشكەنلىككە تەيىنلىدى. ھىجرىيە يىلىنامىسى قوللاندى، ئۈرۈمچىدە تۇڭگان قەلئەسىنى، مانجۇ قەلئەسىنى ئالدى، تەسىرىنى تۇرپانغىچە كېڭەيتتى.

ئىلىدا: مەزەمزا تەمۇ ئۆزىنى سۇلتان دەپ ئاتاپ، زېمىن ئىگىلەپ ياتقانىدى، كېيىن، موللا شەۋكەت ئاخۇن سۇلتانلىق تەختىنى تارتىۋالدى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئىچكى نىزا سەۋەبلىك موللا شەۋكەت تەمۇ دەرياغا تاشلاندى.

قەشقەر ۋە يېڭىساردا: تۇڭگانلاردىن لەن فاجۇن، ۋاڭ دېچۇنلەر خۇيزۇ، ئۇيغۇرلارغا باشچىلىق قىلىپ قوزغىلاڭ كۆتۈرگەندىن كېيىن، قەشقەردە ئاق تاغلىقلارنىڭ كاتتۇبۇشى توختى مامۇت ئەلەم ئۆزىنى خان دەپ جاكارلىدى. ئۇزۇن ئۆتمەي قىپچاق قەبىلىسىدىن سىدىقبەگ ھوقۇق تارتىۋېلىپ تەختكە چىقتى.

خوتەندە: كۇچا قوزغىلىڭىنىڭ تەسىرى بىلەن بايدا ھاكىمبەگ بولغان ئېزىز ئاقسۇدىن خوتەنگە قايتىپ كېلىپ، قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، ھەببۇللا مۇپتىنى باشلىق قىلىپ، ھەزرىتى پاشا دەپ ئاتىدى.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغانلارنىڭ ئىچىدە كۇچا، ئۈرۈمچى، ئىلى

مەن ۋە تارىخىم

ئۈچ ھاكىمىيەتنىڭ تەسىرى زور، ئىگىلىگەن دائىرىسىمۇ كەڭ ئىدى. قوزغىلاڭچىلار ئۆزلىرىنى خان دەپ جاكارلاپ تارقاق ھاكىمىيەت شەكىللەندۈردى. شۇنىڭ بىلەن قەشقەردىكى سىدىق بەگ ئۆز تەسىرىنى كېڭەيتىش ۋە مۇستەھكەملەش ئۈچۈن ياقۇپ بەگنى باشلاپ كەلدى.

12. ياقۇپبەگنىڭ يەتتە شەھەر دۆلىتى

1864-يىلى يازدا، قىپچاقلارنىڭ باشلىقى سىدىقبەگ قەشقەرنى تارتىۋالدى ۋە ئۆزىنى خان دەپ جاكارلىدى. ئۇ يىغىشەھەر ۋە يىغىساردىكى چىڭ قوشۇنىغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن قوقاندىن ياقۇپبەگنى باشلاپ كەلدى. ياقۇپبەگ 1865-يىلى 1-ئايدا دىيارىمىزغا كىردى.

ياقۇپبەگ قەشقەر كونا شەھەرگە بېسىپ كىرىپلا، بۇزۇرۇكخان خوجىنى تەختكە چىقاردى، سىدىق بەگنى قوغلاپ چىقاردى. ياقۇپبەگ قەشقەرنى ئالغاندىن كېيىن، يەركەن، يىغىسارغا ھۇجۇم قىلىپ بۇ جايلارنىمۇ ئالدى. 1865-يىلى كۈزدە، قەشقەر، يىغىشەھەرگە ھۇجۇم قىلىپ چىڭ سۇلالىسىنىڭ 3000 كىشىلىك قوشۇنىنى يىغىپ يىغىشەھەرنى ئالدى. 1865-يىلىنىڭ ئاخىرىدا خوتەندىكى ھەببۇللا پاشاغا بۇزۇرۇكخان خوجا نامىدىن مەكتۇپ يوللاپ «خوتەندىكى بارلىق مازايى ماشايىخلارنى تاۋاپ قىلىشنى» تەلەپ قىلدى. ھەببۇللا خان پاشا تەكلىپنى قوبۇل قىلىپ ئۇنى خوتەنگە تەكلىپ قىلدى. ياقۇپبەگ قارشى ئالغىلى چىققان پاشانى قولغا ئېلىپ خوتەننى قىرغىن قىلىپ ئالدى. 1867-يىلى راشىدىن خوجىنىڭ تەسىرىدىكى كۇچا، ئاقسۇ، قاراشەھەرگە يۈرۈش قىلىپ ئاۋۋال ئاقسۇ، كۇچا، كورلا، قارا شەھەرنى بىر-بىرلەپ ئالدى.

ياقۇپبەگ ئىككى يىرىم يىل ئىچىدە تارىم ئويمانلىقى ئەتراپىدىكى بوستانلىقلارنى ئىشغال قىلىپ، تارقاق ھاكىمىيەتلەرنى بىر-بىرلەپ يىغىشتۇرۇپ يەتتە شەھەر ھاكىمىيىتىنى قۇردى. ئۆزىنى «بەدۆلت» دەپ ئاتىدى، قوقەنت خانى ئۇنىڭغا ئاتالىق غازى ئۇنۋانىنى بەردى. 1869-يىلى ياقۇپبەگ بۇزۇرۇكخاننى تەختتىن چۈشۈرۈپ، ھەج قىلدۇرۇش باھانىسى بىلەن چىگرادىن قوغلاپ چىقاردى.

مەن ۋە تارىخىم

1870-يىلى 3-ئايدىن 11-ئايغىچە ئۈرۈمچى، تۇرپان، ماناس قاتارلىق جايلارنى ئېلىپ، تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىنى تولۇق، شىمالىنى قىسمەن ئىگىلەپ ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى كېڭەيتتى. ياقۇپبەگنىڭ شىمالغا داۋاملىق كىشىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ ئىلى سۇلتانلىقىنى چارروسىيە بېسىۋالدى.

ياقۇپبەگ ھۆكۈمرانلىق جەريانىدا ئەنگىلىيە، روسىيە قاتارلىقلار بىلەن مۇناسىۋەت ئورناتتى، ئوسمانلى (بۈگۈنكى تۈركىيە) ئىمپېرىيەسىگە ئەلچى ئەۋەتتى. سۇلتان ئابدۇلھەمىدخان ئۇنىڭغا مىراخورباشلىق ئۇنۋانى بەردى. ياقۇپبەگ يۇرتنى ئىسلام يوسۇنى ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ تۈزۈملىرى بويىچە سوردى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى 1875-يىلى زوزوڭتاڭغا خان مۇپەتتىشلىك ئۇنۋانىنى بەردى. زوزوڭتاڭنىڭ باش قوماندانى ليۇجىنتاڭ 1876-يىلى 7-ئايدا فۇكاڭغا كىردى. شۇنىڭدىن باشلاپ، 1878-يىلى 1-ئايغىچە بولغان بىر يىل ئىچىدە زوزوڭتاڭ باشچىلىقىدىكى چىڭ سۇلالىسى قوشۇنى ئىلىدىن باشقا جايلارنى بېسىۋالدى، شۇنىڭ بىلەن ياقۇپبەگنىڭ 13 يىللىق ھاكىمىيىتى ئاياغلاشتى.

13. ۋەتىنىمىزنىڭ بېسىۋېلىنىشى ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تەسىرى

ئۆلكە بولغاندىن كېيىن

چىڭ سۇلالىسى دىيارىمىزنى باسقاندىن كېيىن، 1762 - يىلى ئەڭ يۇقىرى مەمۇرىي، ھەربىي ئەمەلدار سۈپىتىدە ئىلى جاڭجۇنى تەسىس قىلدى. ئىلى، چوقچۇ (ھازىرقى چۆچەك)، قەشقەرگە ئىلى جاڭجۇننىڭ قول ئاستىدىكى مەسلىھەتچى ئامبال ئەۋەتتى. ئۈرۈمچىگە بويۇرغا، قالغان جايلارغا خان ئامبال ۋە ئاغلاقچى ئامبال تەيىنلىدى. دىيارىمىزدا ئىلگىرى داۋاملىشىۋاتقان سىياسىي تۈزۈمىمۇ ئەھۋالغا قاراپ ئوخشىمىغان دەرىجىدە ئۆزگەرتتى. ئۆزگەرتىلگەندىن كېيىنكى يەرلىك مەمۇرىيەت تۈزۈمى ئاساسەن ئايماق - ناھىيە تۈزۈمى، جاساق ۋە بەگ تۈزۈمىدىن ئىبارەت ئۈچ خىل بولدى. 1882 - يىلى چارروسىيە ئىلىنى قايتۇرۇپ بەردى.

1884 - يىلى 11 - ئاينىڭ 17 - كۈنى، چىڭ ھۆكۈمىتى دىيارىمىزغا بىر سەييارە مۇپەتتىشى، بىر پەرمانچى تەيىنلىدى. 19 - كۈنى، لىيۇجىنتاڭ سەييارە سىلاۋچىسى (شۇنفۇ) بولۇپ رەسمىي تەيىنلەندى. ھەمدە خان مۇپەتتىشى مەرتىۋىسى بىلەن ھۆكۈم سۈردى. شۇنىڭ بىلەن دىيارىمىزنى ئۆلكە قىلىش تاماملاندى. دىيارىمىزنىڭ ئۆلكە بولۇپ، مەھكىمە، ئايماق، ناھىيە تۈزۈمىنىڭ يولغا قويۇلۇشى ئۇيغۇر تارىخىدىكى زور ۋەقە ئىدى. 1887 - يىلى 4 - ئايدا چىڭ ھۆكۈمىتى بەگلىك تۈزۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇردى.

14. دىيارىمىزدا شىنخەي ئىنقىلابى

XX - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى تاشقى جەھەتتە پۈتۈنلەي تېز پۈكتى، ئىچكى جەھەتتە ھەر مىللەتنى دەھشەتلىك باستۇردى. 1901 - يىلى چىڭ سۇلالىسىنىڭ گۇاڭشۈ خانى «قانۇنى ئۆزگەرتىش» توغرىسىدا پەرمان چىقاردى ۋە يېڭى سىياسەت يولغا قويدى. 1902 - يىلى بۇ «يېڭى سىياسەت» دىيارىمىزغا كەلدى. 1905 - يىلى سۇن جۇڭشەن خىتاي توڭمېڭخۇي تەشكىلاتىنى قۇرۇپ، مانجۇ خانىنى ئاغدۇرۇپ جۇمھۇرىيەت قۇرۇش شوئارىنى ئوتتۇرغا قويدى. 1911 - يىلى 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، ئىنقىلابچىلار ۋۇچاڭدا قوراللىق شىنخەي ئىنقىلابىنى قوزغاپ، دۆلەت نامىنى «جۇڭخۇا مىنگو» دەپ ئاتاپ، مانجۇ خانلىقىنىڭ نامى ئەمەلدىن قالدۇرغانلىقىنى جاكارلىدى. شىنخەي ئىنقىلابى خىتايىدا 2000 يىلدىن كۆپرەك ھۆكۈم سۈرگەن فېئودال خانلىق تۈزۈمىگە خاتىمە بېرىپ، جۇمھۇرىيەت قۇردى.

دىيارىمىزدا چىڭ سۇلالىسىگە قارشى تۇرۇش ھەرىكىتى ھەممىدىن ئاۋۋال ئۈرۈمچى ۋە ئىلىدا يۈز بەردى. ئۈرۈمچى قوزغىلىڭى 1911 - يىلى 12 - ئاينىڭ 28 - كۈنى كۆتۈرۈلدى. ئارىدىن خاڭن چىقىش، تەييارلىق پۇختا بولماسلىق، دۈشمەن كۈچلۈك بولۇش قاتارلىق سەۋەبلەر بىلەن مەغلۇپ بولدى.

ئۈرۈمچى قوزغىلىڭى مەغلۇپ بولۇپ 10 كۈندىن كېيىنلا، يەنى 1912 - يىلى 1 - ئاينىڭ 7 - كۈنى ئىلى قوزغىلىڭى پارتلىدى. قوزغىلاڭغا ياك زەنشۇ قوماندانلىق قىلدى. قوزغىلاڭ ناھايىتى تېز غەلبە قىلىپ، خىتاي، مانجۇ، موڭغۇل، ئۇيغۇر، تىبەتلەردىن تەشكىل تاپقان «بەش مىللەتنىڭ ئورتاق ئىلگىرلەش جەمئىيىتى» نى تەشكىل قىلىپ، «بەش مىللەت جۇمھۇرىيىتى» نى ئېلان قىلدى. ياك زەنشۇ جەمئىيەت باشلىقلىقىغا تەيىنلەندى. 1 - ئاينىڭ 8 - كۈنى ئىلى ۋاقىتلىق ئىنقىلابى ھۆكۈمىتى - جۇڭخۇا مىنگو ھەربىي ھۆكۈمىتى يېڭى ئىلى بۈيۈك تۇتۇق مەھكىمىسى قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى.

ئىلى ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن سەييارە سىلاۋچى يۈەن داخۇاغا تېلېگرامما يوللىنىپ ئۇنى جۇمھۇرىيەت ئېلان قىلىشقا دەۋەت قىلىندى، يۈەنداخۇا ئۇلارنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىش ئۇياققا تۇرسۇن ئۇلارغا قوشۇن ئەۋەتتى. 2- ئاينىڭ 13- كۈنى چىڭ سۇلالىسىنىڭ شۈەنتوك خانى تەختتىن چۈشتى. يۈەنداخۇا جۇمھۇرىيەتنى ئېتىراپ قىلدى. جۇڭخۇا مىنگونىڭ زۇڭتۇڭلۇق ھوقۇقىنى قولغا چۈشۈرۈۋالغان يۈەن شىكەي دىيارىمىزغا قويۇلغان سەييارە سىلاۋچىسىنى «دۇدۇ»غا ئۆزگەرتىش، ئىلى تەرەپ بىلەن ئۇرۇش توختىتىش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈردى. يۈەنداخۇا خىزمىتىدىن ئىستىپا بېرىپ، ياك زىڭشىڭ تەختتە چىقتى. 7- ئايدا ياك زىڭشىن ئىلى تەرەپ بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈپ، سۇلھ تۈزۈلدى. شۇنىڭ بىلەن دىيارىمىزنىڭ ھەربىي مەمۇرىي ھوقۇقى ياك زىڭشىننىڭ قولىغا ئۆتۈپ كەتتى.

قۇمۇل - تۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭى

1911- يىلىدىكى شىنخەي ئىنقىلابىدىن كېيىنكى سىياسىي ۋەزىيەت قۇمۇل، تۇرپان ئۇيغۇرلىرىغىمۇ قولايلىق ياراتتى. 1912- يىلى بۇ ئىككى رايوندا زور كۆلەملىك دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

قۇمۇلنىڭ ۋاخلىقى چىڭ دەۋرىدىن بۇيان ئاندىن بالغا مىراس بولۇپ كەلگەندى. دىيارىمىزدا ئۆلكە تەسىس قىلىنغاندىن تارتىپ تاكى مىنگو قۇرۇلغاندىن كېيىنمۇ بۇ تۈزۈم ئۆزگەرمىدى. ئەينى ۋاقىتتىكى قۇمۇل ۋاڭى شاھ مەخسۇت 1875- يىلى تەختكە چىقتى. ئۇنىڭ ئۇيغۇر خەلقىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان بىر يۈرۈش ئاپپاراتلىرى بولۇپ، ئۇ قۇمۇل رايونىنى 13 سۇمۇل (رايون، يېزا)غا بۆلۈپ، ھەربىر سۇمۇلغا بىردىن دورغا قويۇپ باشقۇردى. دېھقانلار ئۇلارغا ھەقسىز ئەمگەك قىلىپ بېرىشى كېرەك ئىدى. ئۇلار

مەن ۋە تارىخىم

شاھقا ھەقسىز ئەمگەك قىلىپ بېرىش بەدىلىگە ئازغىنە يەرنى تېرىۋېلىپ تۇرمۇشنى قامدايتتى. دەسلەپكى يىللاردا بۇ ھەقسىز ئەمگەك ئايدا ئۈچ كۈن ئىدى. كېيىن يەتتە كۈنگە كۆپەيتىلدى. دېھقانلار ھاشار داۋامىدا زۇلۇمغا ئۇچرايتتى.

1907- يىلى 5- ئايدا قۇمۇلدا مىڭدىن ئارتۇق كىشى تورپاقلار جەمەتىنىڭ باشچىلىقىدا ھاشار كۈنى قىسقارتىش توغرىسىدا تەلەپ قويۇپ قوزغالدى. ياڭ زېڭشىن بۇ ۋەقەنى ئەسكەر كۈچى بىلەن جىمىقتۇرۇپ، باشلامچىلىرىدىن تورپاق ئۆزخوجامەت قاتارلىق يەتتە كىشىنىڭ كاللىسىنى ئالدى. بۇ قوزغىلاڭنى ئۇيغۇرلار «تورپاق يىغلقى» دەپ ئاتىدى.

1912- يىلى يۈن داخۇدا ئۆزىنىڭ ھالاكەت تەقدىرىنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىش ۋە ئىلى قوزغىلىڭىنىڭ شەرققە كېڭىيىشىنى توسۇش ئۈچۈن، شىخودىكى جەڭ مەيدانىغا شامەخسۇتنىڭ ئەسكىرىدىن 500 كىشىنى يۆتكىدى. بۇ 500 ئەسكەر قۇمۇلنىڭ غەربىي شىمالىدىكى تاغ ئېغىزىغا كەلگەندە، تۆمۈر خەلىپە ئۇلارغا باشلامچىلىق قىلىپ، قوشۇننى يۆتكەپ ماڭغان ئەمەلدارنى قورالسىز لاندۇرۇپ، قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈردى. قوزغىلاڭ غەلبىسىرى ئىلگىرلەۋاتقاندا ياڭ زېڭشىن قوزغىلاڭنى قورال كۈچى بىلەن باستۇرالمىي ھىيلە بىلەن جىمىقتۇردى. 1913- يىلى 3- ئايدا ياڭ زېڭشىن تۇڭگان قىسمىنىڭ ئەمىرى لى شۇفۇنى قوزغىلاڭچىلار ئارىسىغا سۆھبەتكە ئەۋەتتى. لى شۇفۇ قوزغىلاڭچى قوشۇننىڭ رەھبەرلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، قۇرئان تۇتۇپ قەسەم ئىچىپ، قۇمۇل ۋاڭىنىڭ ھاشارنى ھەرنى ئىككى كۈنگە قىسقارتىشقا كاپالەتلىك قىلىمىز، قوزغىلاڭچى قوشۇن ھۆكۈمەت قوشۇنىغا ئۆزگەرتىلىدۇ، تۆمۈر خەلىپە يىڭجاڭلىققا تەيىنلىنىدۇ، دەپ ۋەدە بەردى. تۆمۈر خەلىپە ئېتىقادى كۈچلۈك ئەمما سىياسىي نەجربىسى كەمچىل، ساددا ئادەم بولغانلىق ئۈچۈن بۇ سۆلھىگە كۆندى.

قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىغا تۇرپان دېھقانلىرىمۇ ئاۋاز

قوشتى. تۇرپان ۋاڭلىقىمۇ قۇمۇل ۋاڭلىقىغا ئوخشاش ئىدى. قۇمۇلدا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن، تۇرپان ئاستانلىك مۇھىدىن خەلىپە دېگەن كىشىمۇ 1912-يىلى دېھقانلارغا رەھبەرلىك قىلىپ، قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىغا ئاۋاز قوشتى. ياڭ زېڭشىن بۇ قوزغىلاڭغىمۇ «نەسەت قىلىپ كۆندۈرۈش» ھىيلىسى بىلەن، قوزغىلاڭچى قوشۇننى بىر يىڭ قىلىپ تەشكىللەپ، مۇھىدىنى يىڭجاڭلىققا تەيىنلەپ، ئۇلارنىمۇ ئۈرۈمچىگە يۆتكەپ كەلدى.

تۆمۈر خەلىپە بىلەن مۇھىدىن خەلىپە ئىككەيلەن ئۈرۈمچىگە يۆتكەپ كېلىنگەندىن كېيىن، ياڭ زېڭشىن ئۇلارنى تەقىب ئاستىغا ئالدى. 1913-يىلى 9-ئاينىڭ 6-كۈنى، تۆمۈر خەلىپە قولغا ئېلىنىپ، مۇھىدىن خەلىپە بىلەن زىنداندا ئۆلتۈرۈلدى. تۆمۈر خەلىپىنىڭ ئەسكەرلىرى يۇرتىغا قايتۇرۇلۇش يولىدا گۇچۇڭ ناھىيەسىنىڭ داشتو (ئولانئۇسۇ) دېگەن يېرىدىكى تاغ جىلغىسىدا دەھشەتلىك قىرغىن قېلىندى. 1914-يىلى 3-ئايدا مۇھىدىن خەلىپىنىڭ سەپىدىشى ئەمەت بىلەن تۆمۈر خەلىپىنىڭ ئىنىسى شاكر قاتارلىقلار تۇرپاندا يەنە قوزغىلاڭ كۆتۈردى. قوزغىلاڭچىلار قورال، ئىقتىساد كەمچىللىكى ۋە خائىنلىق تۈپەيلى 1914-يىلى 12-ئايدا مەغلۇپ بولدى.

چىرىيە ۋە قەسى

«چىرىيە ۋە قەسى» مۇ زۇلۇمغا قارشى كۈرەشلەرنىڭ بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ كۈرەشتە ئۇيغۇرلار چاررۇسىيەنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكىتىگە قارشى تۇرۇشنى نىشان قىلغان.

چىرا يېزىسى (ھازىرقى چىرىيە ناھىيە بازىرى)، كىرىيە ناھىيەسىگە قارايدىغان، سودا، قول سانائەت راۋاج تاپقان بازارلارنىڭ بىرى ئىدى. چاررۇسىيەنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسىمۇ بۇ يەرگە ئاقساقال ئەۋەتىپ ئۆز پۇقرالىرىنىڭ ئىمتىيازلىق ئورنىنى كاپالەتكە

مەن ۋە تارىخىم

ئىگە قىلغان ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا سىيىت ھاجى ئىسىملىك ئەسلى خوتەنلىك، كېيىن روسىيە تەۋەلىكىگە ئۆتكەن كىشى بار بولۇپ، ئۇ چارروسىيەنىڭ قەشقەردىكى كونسۇلخانىسى بۇ يەرگە ئەۋەتكەن ئاقساقال ئىدى. سىيىت ھاجىنىڭ چىرىيەدىكى زوراۋان، يولسىزلىقى خەلقنىڭ غەزىپىنى كەلتۈردى. شۇنىڭ بىلەن 1912-يىلى سۈپۈرگە ئاخۇن قاتارلىق كىشىلەر ئۇنىڭ ئۈستىدىن كىرىپ، خوتەن، ھەتتا قەشقەرگىچە شىكايەت قىلىپ باردى. سۈپۈرگە ئاخۇن ئىشىنى چىرايلىق ھەل قىلىش ئۈچۈن 6-ئاينىڭ 21-كۈنى ئۇلار سىيىت ھاجى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈشكە نەچچە قېتىم ئادەم ئەۋەتكەن بولسىمۇ رەت قىلىندى ۋە ئەۋەتكەن ئادەملىرى تاياق يېدى. 6-ئاينىڭ 24-كۈنى چىرىيە خەلقىدىن 500دىن ئارتۇق كىشى ئۆزلۈكىدىن تەشكىللىنىپ، سىيىت ھاجىنىڭ ئۆيىگە ئوت قويۇپ، قولچوماقلىرىدىن 31 كىشىنى ئۆلتۈردى.

چىرىيە ۋەقەسى يۈز بەرگەندىن كېيىن چارروسىيە 500دىن ئارتۇق ئەسكەر بىلەن قەشقەرگە بېسىپ كىرىپ، قەشقەرنىڭ يەرلىك ھۆكۈمىتىگە بېسىم ئىشلىتىپ، 1913-يىلى 2-ئاينىڭ ئاخىرىدا سۈپۈرگە ئاخۇن قاتارلىق كىشىلەرنى زىندانغا تاشلاتتى. كېيىن بۇ ۋەقە چەتئەلدىكى ئاخبارات ۋاسىتىلىرىدا ئېلان قىلىنىپ زىلزىلە پەيدا قىلدى. سۈپۈرگە ئاخۇن قاتارلىق كىشىلەر مۇددەت توشۇپ تۈرمىدىن چىققاندا چىرىيە خەلقى خوتەنگىچە ئالدىغا چىقىپ مىللىي قەھرىماننى قارشى ئالدى.

15. جىن شۇرنىڭ تەختكە چىقىشى

1912 - يىلىدىن 1928 - يىلىغىچە مىلتارىست ياكى زېڭشىن دىيارىمىزغا 17 يىلدىن ئارتۇق ھۆكۈمرانلىق قىلدى. ئۇ ئىشكىنى تاقىۋېلىپ تەرەققىياتقا توسقۇنلۇق قىلدى، نادان قالدۇرۇش سىياسىيىتىنى يۈرگۈزۈپ خەلقنى خوراپاتقا كۆندۈردى، مەدەنىيەتنى چېكىندۈردى. ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئاخىرقى يىللىرى ھۆكۈمرانلىق گورۇھىنىڭ ئىچكى قىسمىدا زىددىيەت كەسكىنلەشتى. 1928 - يىلى نەنجىڭدە گومىنداڭ نەنجىڭ ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى. بۇ ئۆزگىرىش دىيارىمىزغا شۇ ھامان تەسىر كۆرسىتىدۇ. 6 - ئايدا ياكى زېڭشىن تېلېگرامما ئەۋەتىپ نەنجىڭ ھۆكۈمىتىگە بويسۇنىدىغانلىقىنى، ئۈچ مەسىلەك بويىچە ئىش قىلىدىغانلىقىنى، كۆك ئاسمان، ئاق كۈن بايراقنى ئېسىپ، بىرلىكنى ساقلايدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. بىراق بۇرۇنقىدەكلا تۇرغان مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىق تېزلا قارشىلىق پەيدا قىلىدۇ. 1928 - يىلى 7 - ئاينىڭ 7 - كۈنى ھۆكۈمرانلىق گورۇھىدىكىلەر «7 - ئاپرىل سىياسىي ئۆزگىرىشى» نى قوزغاپ، ياكى زېڭشىننى ئېتىپ ئۆلتۈردى. شۇ ۋاقىتتىكى ئۆلكىلىك مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ نازىرى جىن شۇرپىن سىياسىي ئۆزگىرىشنى تىنچلاندۇرۇپ، گەنسۇلۇق يۇرتداش مىلتارىستلارنىڭ قوللىشى بىلەن ھوقۇقنى تارتىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن جىن شۇرنىڭ مىلتارىستلىق ھۆكۈمرانلىقى باشلاندى.

جىن شۇرپىن تەختكە چىقىپلا ھەربىي قوشۇننى كۈچەيتتى. ئەسلىدىكى 10 مىڭغىمۇ يەتمەيدىغان ھەربىي قوشۇننى 50 مىڭغا يەتكۈزدى، چەتئەلدىن يېڭى قورال - ياراق سېتىۋالدى. پۈتۈن مالىيىنىڭ %74 نى ھەربىي خىراجەت ئۈچۈن ئىشلەتتى. ئۇ بارلىق سودىنى كونترول قىلىۋالدى. ھەربىي ۋە ئىچكى قىسىملارغا ئۆز يېقىنلىرى ۋە يۇرتداشلىرىنى قويدى. ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي

مەن ۋە تارىخىم

جەھەتتە ئېغىر ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن قۇمۇل خەلقىنىڭ جىن شۇرپىن ھاكىمىيىتىگە قارشى كۆردىشى پارتلىدى.

16. قۇمۇل - تۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ پارتلىشى

جىن شۇرپىن ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندىن كېيىن زۇلۇم ھەسسەلەپ ئاشتى. 1931 - يىلى 3 - ئايدا قۇمۇلنىڭ شوپۇل يېزىسىدا، چېگرا مۇداپىئەسىدە تۇرۇشلۇق بىر خىتاي ئوفىستىرنىڭ ئۇيغۇر قىزىنى مەجبۇرى خوتۇنلۇققا ئېلىش ۋەقەسى يۈز بەردى، بۇ ۋەقە جامائەتنىڭ كۈچلۈك غەزىپىنى قوزغىدى. قوزغىلاڭچىلار بۇ ۋەقەنى پىلتە قىلىپ قوزغالدى. شۇ ھەربىي ئوفىستىرنى ۋە ئەسكەرلىرىنى ئۆلتۈرۈپ گازارمىسىغا ئوت قويدى. قورال - ياراقلارنى تارتىۋالدى. بۇ ۋاقىتتا ئۆز ۋاقتىدا تۆمۈر خەلىپە قوزغىلىڭىدىكى ئاساسلىق ئادەملەرنىڭ بىرى بولغان خوجىنىياز قوزغىلاڭچىلارغا رەھبەرلىك قىلىپ، تەجرىبە - ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ، جىن شۇرپىن قىسىملىرى بىلەن قاتتىق تىرىكەشتى. قوزغىلاڭ يالقۇنى قۇمۇلدىن ھالقىپ، تۇرپان ۋە ھەتتا دىيارىمىزنىڭ ھەرقايسى رايونلىرىغا قەدەر كېڭەيدى.

قوزغىلاڭچى قوشۇن كۈنسىپرى غەلبە قازىنىپ ئىلگىرىلەۋاتقان بولسىمۇ، ئۇلار دۈشمەن كۈچىنى يۇقىرى مۆلچەرلەپ، جىيۇچەندىكى ماجۇڭيىڭنى ياردەمگە چاقىردى. ماجۇڭيىڭ دەسلەپتە قوزغىلاڭچىلار بىلەن بىر سەپتە تۇرغان بولسىمۇ، كېيىنكى كۈنلەردە ئۆزئالدىغا ھەرىكەت قىلىپ چوڭ مىلتاتىست بولۋالدى. شۇنىڭ بىلەن قۇمۇل قوزغىلاڭچىلىرى، ماجۇڭيىڭ قوشۇنى، ھۆكۈمەت ئارمىيەسى ئۆزئارا تىرىكەشكەن ۋەزىيەت شەكىللەندى. ئۈرۈمچى ئىنتايىن قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى.

چىرىك، ئىقتىدارسىز جىن شۇرپىن ھۆكۈمىتى قۇمۇل قاتارلىق جايلاردا يۈز بەرگەن دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ زەربىسىدە ھەربىي جەھەتتە ئارقا - ئارقىدىن مەغلۇپ بولدى. ئىقتىسادىي جەھەتتىكى بوھران كۈنسىپرى كۈچىيىپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن 1933 - يىلى 4 - ئاينىڭ 12 - كۈنى جىن شۇرپىن ھۆكۈمىتى تەركىبىدىكى رادىكال ئىدىيەدىكى بىر تۈركۈم ياش ئەمەلدارلار ھەربىي سىياسىي

مەن ۋە تارىخىم

ئۆزگىرىش قوزغىدى. جىن شۇرنىنى قوغلىۋېتىپ، يېڭى ھۆكۈمەت تەشكىللىدى. لىيۇ ۋىنلوڭ ۋاقتلىق رەئىس، شىڭ شىسەي ۋاقتلىق چىگرا مۇداپىئە دۇبەنى بولدى.

17. 1933 - يىللاردىكى قەشقەر ۋەزىيىتى

قۇمۇل دېھقانلىرى ئىنقىلاپ قىلىپ قوزغىلاڭ كۆتۈرگەندىن كېيىن، ئۇيغۇرلار ئۇنىڭغا ئارقا-ئارقىدىن ئاۋاز قوشتى. قەشقەر، خوتەن، كۇچا، تۇرپان، ئاقسۇ، چەرچەن، چاقىلىق قاتارلىق ھەممە بوستانلىقلاردا ئىنقىلاپ يالقۇنى كۆتۈرۈلدى.

1933 - يىلى 2 - ئايدا تۆمۈر ئېلى بىلەن ماشىمىڭ قاتارلىقلار تۇرپان، قاراشەھەر، لۈكچۈن، كورلا، بۈگۈر، كۇچا، شايار، باي قاتارلىق جايلاردىكى قوزغىلاڭچى قوشۇنغا رەھبەرلىك قىلىپ ئاقسۇغا يېتىپ كەلدى.

بۇ چاغدا قەشقەر يېڭىشەھەردە تۇرۇۋاتقان دىۋىزىيە كوماندېرى جىن شۇجى بولۇپ، جىن شۇرېننىڭ ئىنىسى ئىدى. ئۇ سىياسىي ۋە ھەربىي ئىشلاردىن قىلچە خەۋىرى يوق كىشى ئىدى. ئۇ قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئاقسۇغا يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئالاقىزادە بولۇپ ئاقسۇغا ئەسكەر ئەۋەتتى. ئويلىمىغان يەردىن قاراقاش، خوتەنلەردە قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى. بۇ ۋەزىيەتكە بەرداشلىق بېرەلمىگەن جىن شۇجى ئۆلۈۋالدى. قەشقەرنىڭ ھەربىي، مەمۇرىي ھوقۇقى ۋالى ماشاۋۇۋونىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. ماشاۋۇۋونەچچە قېتىم قوزغىلاڭچىلارغا ئەسكەر ئەۋەتىپ مەغلۇپ بولدى، كېيىنكى قېتىم ئەۋەتكەن ئوسمان باشچىلىقىدىكى قىرغىز قوشۇنى تۆمۈر سىلىڭ بىلەن بىرلىشىپ قەشقەرنى بىر ھۇجۇم بىلەنلا ئالدى. خوتەن، قاراقاشتىكى قوزغىلاڭچىلارمۇ سابىت داموللا، مۇھەممەت ئىمىن بۇغرا رەھبەرلىكىدە تېز غەلبە قىلىپ، گۇما، قاغىلىق، يەكەن ئارقىلىق قەشقەرگە كەلدى. قەشقەردە خوجىنىياز ھاجىمغا تەۋە تۆمۈر سىلىڭ گۇرۇھى، ماجۇڭيىڭغا تەۋە ماشىمىڭ گۇرۇھى بار ئىدى. ئۇلار ئۆز ئالدىغا ھوقۇق تالاشتى. ماجەنسائىڭ تۆمۈر سىلىڭنى ئۆلتۈردى، ماجەنسائىنى ئوسمان ئېلى يېڭىپ يېڭىشەھەرگە

مەن ۋە تارىخىم

قوغلىدى. سابىت داموللام ئىستىقلال جەمئىيىتىنى قۇرۇپ مۇستەقىل دېموكراتىك جۇمھۇرىيەت قۇرۇش ئۈچۈن ھازىرلاندى.

1933- يىلى 11- ئاينىڭ 12- كۈنى سابىت داموللام ئاقسۇدا تۇرۇۋاتقان خوجىنىياز ھاجىمنى پىرىزىپىنت قىلىپ، ئۆزى باش ۋەكىل (باش مىنىستىر) بولۇپ سايلانغان شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى. پايتەخت قەشقەر قىلىپ بېكىتىلدى.

1934- يىلى 2- ئاينىڭ 6- كۈنى ما جوڭيىڭ قىسىملىرىنىڭ قەشقەرگە باستۇرۇپ كىرىشى بىلەن شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى رەھبەرلىرى ئاۋال يېڭىسارغا، ئاندىن يەكەنگە چىكىنىدۇ. سابىت داموللامنى خوجىنىياز ھاجى شىڭ شىسەيگە تۇتۇپ بېرىدۇ، ئۆزى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ كېپىل بولۇشى بىلەن شىڭ شىسەينىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپ مۇئاۋىن رەئىس بولىدۇ.

18. شىڭ شىسەي ۋە گومىنداڭنىڭ بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىقى

شىڭ شىسەي 1931-يىلى قۇمۇل قوزغىلىڭى يۈز بەرگەندە، ھەربىي ھوقۇقىنى قولغا كىرگۈزۈۋېلىشقا باشلىغان. كېيىن ئۇ «باندىتلارنى تازىلاش» باش قوماندانلىقىغا ئۆستۈرۈلۈپ، ئەينى ۋاقىتتا ئەڭ چوڭ مىلىتارىسلارنىڭ بىرى بولۇپ قالغانىدى. 1933-يىلى «12-ئاپرېل» سىياسىي ئۆزگىرىشى ئۇنىڭ ھەربىي، مەمۇرىي چوڭ ھوقۇقىنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋېلىشقا پۇرسەت يارىتىپ بەردى. ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىن ئىلگىرىكىگە ئۇ تۈرلۈك ۋاسىتىلەر بىلەن دىيارىمىزنىڭ ھەربىي، مەمۇرىي ھوقۇقىنى ئۆزى تەنھە ئىگىلىۋالدى. 1937-يىلىدىن باشلاپ، ئۇ قىرغىنچىلىقنى باشلىدى. 1937-يىلى 9-ئايدىن 11-ئايغىچە 200 مىڭدىن ئارتۇق ھەرساھە زاتلارنى قولغا ئېلىپ زىيانكەشلىك قىلدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، قوزغىلاڭ رەھبىرى خوجىنىياز ھاجىم، ئىلغار زىيالىلار، بايلار بار ئىدى.

1942-يىلى خەلقئارا ۋەزىيەتنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، شىڭ شىسەي ئۆزىنىڭ ئاتالمىش ئىلغار سىياسىتىدىن پۈتۈنلەي ۋاز كېچىپ ئۇيغۇر قاتارلىق مىللەتلەرنىڭ زىيالىلىرىنى تۈرمىگە تاشلاپ قاتتىق قىيىندى. ئۇ ئۈزۈل-كېسىل سوۋېتتىن يۈز ئۆرۈپ قارشى مەيدانغا ئۆتتى.

1937-يىلىدىن 1942-يىلىغىچە، شىڭ شىسەي تۇتۇپ تۈرمىگە تاشلىغان بايلار، خەلقچىل ئىلغار زاتلار، ھەرمىللەت داھىيلىرى ۋە ياش زىيالىلار بولۇپ 120 مىڭ كىشىدىن ئېشىپ كەتتى.

1942-يىلى جىياڭ جىشى سۇڭ مېلىڭنى شىڭ شىسەيگە ئالاھىدە ئەۋەتتى. ئۇزۇن ئۆتمەيلا شىڭ شىسەي چوڭچىڭغا بېرىپ

مەن ۋە تارىخىم

«خىزمىتىدىن دوكلات بېرىپ» ئۆزىنى پۈتۈنلەي گومىنداڭنىڭ قوينىغا ئاتتى .

1943-يىلى ئەتىيازدا شىڭ شىسەي چۇڭچىڭدىن قايتىپ كېلىپلا ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنى قايتىدىن تەشكىللەپ، نۇرغۇن گومىنداڭچىلارنى ھۆكۈمەت تارماقلىرىغا ئورۇنلاشتۇرۇۋەتتى . شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا گومىنداڭ پىرقىسىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنىمۇ ئېلان قىلدى . شۇنىڭدىن ئېتىبارەن گومىنداڭ دىيارىمىزغا بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا باشلىدى . 1944-يىلى 8-ئايدا، گومىنداڭ شىڭ شىسەينى دېھقانچىلىق - ئورمانچىلىق مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرى قىلىپ تەيىنلەپ، ۋۇجۇڭشىننى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلىدى . ئۇ ۋەزىپىنى ئۆتكۈزۈۋېلىشتىن بۇرۇن، بۇ ۋەزىپىنى 8-ئۇرۇش رايونىنىڭ سىلىڭى جۇشاۋلياڭ قوشۇمچە ئۆتەپ تۇردى . شۇنىڭ بىلەن دىيارىمىز پۈتۈنلەي گومىنداڭنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا ئۆتتى .

گومىنداڭ دىيارىمىز خەلقىگە مىللىي كەمسىتىش ۋە مىللىي زۇلۇم سىياسىتىنى يۈرگۈزدى . خەلقنىڭ بارلىق سىياسىي ھوقۇقىنى تارتىۋالدى .

گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ تىكلەنىشىگە ئەگىشىپ، ئامېرىكىمۇ دىيارىمىزدا ئۆز پائالىيىتىنى قانات يايدۇردى . ئامېرىكا 1943-يىلى ئۈرۈمچىدە رەسمىي كونسۇلخانا قۇردى .

گومىنداڭنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دىيارىمىز خەلقىگە چىدىغۇسىز بالايى - ئاپەتلەرنى كەلتۈردى ، مىللىي زىددىيەت، تەڭسىزلىك ۋە ئىجتىمائىي زىددىيەت كۈنسېرى ئۆتكۈرۈلۈشىپ كەتتى . 1944-يىلى دىيارىمىز خەلقىنىڭ مىسلىسىز كۆلەمدە ئېلىپ بارغان دېموكراتىك ئىنقىلابچىلىرى مۇشۇ زىددىيەتلەرنىڭ پاش بولۇشى ئىدى .

19. مىللىي ئىنقىلاب ۋە ئۇنىڭ ئەھمىيىتى

گومىنداڭ بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ۋە بارلىق خەلقلەرنىڭ تارىخىدىكى ئەڭ زۇلمەتلىك دەۋرلەرنىڭ بىرى ئىدى. گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى مىللىي زۇلۇم سىياسىتىنى يۈرگۈزۈپ، خەلقنىڭ بارلىق ھوقۇقىنى تارتىۋالدى. گومىنداڭنىڭ زۇلمەتلىك ھۆكۈمرانلىقىغا چىدىمىغان ئۇيغۇر، قازاق خەلقى 1944 - يىلى نىلقادا قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈردى. نىلقا قوزغىلىڭى غەلبە قىلغاندىن كېيىن، 1944 - يىلى 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنى غۇلجا خەلقىمۇ قوزغىلىپ غۇلجا شەھىرىنى كونترول قىلدى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا سۈيۈدۈك، چاپچال، قورغاس، بۆرتالا، ئارشاك، موڭغۇلكۈرە قاتارلىق رايونلارمۇ ئازات قىلىندى.

1944 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى، ھەرقايسى جايلاردىكى قوزغىلاڭچى ئاممىنىڭ ۋەكىللىرى غولجىغا يىغىلىپ مەجلىس ئىچىپ «شەرقى تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى» نى قۇردى. يىغىندا ئېلىخان تۆرە رەئىسلىككە، ھېكىمبەگ خوجا مۇئاۋىن رەئىسلىككە سايلاندى. 1945 - يىلى 4 - ئاينىڭ 8 - كۈنى ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت تارقاق قوزغىلاڭچىلارنى مۇنتىزىم ئىنقىلابىي قوشۇن - مىللىي ئارمىيە قىلىپ ئۇيۇشتۇردى. 5 - ئايدىن باشلاپ، گومىنداڭغا قارشى ئومۇمىي يۈزلۈك ھۇجۇم قوزغىدى؛ 6 - ئايدا دۆربىلجىنى، 7 - ئايدا تارباغاتاينى، 9 - ئايدا ئالتاينى ئالدى. 9 - ئاينىڭ 8 - كۈنى يەنە بىر قوشۇن شىخونى ئالغاندىن كېيىن غەلبەسىرى ئىلگىرىلەپ، ئۈرۈمچىگە يۈرۈش قىلىپ ماناسقىچە قىستاپ كەلدى. تۇرپان - پىچانلاردا پارتىزانلىق ئۇرۇشى قانات يايدى، جەنۇبقا چۈشكەن قىسىم ئاقسۇ شەھىرىنى، باي ناھىيەسىنى، ئونسۇ ناھىيەسىنى ئىككى قېتىم مۇھاسىرىگە ئالدى.

1945 - يىلى 8 - ئايدا، پامىر ئېگىزلىكىدىكى ئۇيغۇر، تاجىك، قىرغىز خەلقلەرىمۇ ئىلى ئىنقىلابىدىن تەسىرلىنىپ «تاشقورغان ئىنقىلابى» نى قوزغاپ، تاشقورغان، يېڭىھېسار، قارغىلىق ناھىيىلىرىنى ئالدى.

مەن ۋە تارىخىم

1946- يىلى 7- ئاينىڭ 1- كۈنى شەرقى تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى ۋەكىللىرى بىلەن ۋە گومىنداڭ ئىككى تەرەپ تىنچلىق سۆھبىتى ئۆتكۈزۈپ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلدى ۋە ئۇرۇش توختىتىلدى. «شەرقى تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» تارقىتىۋېتىلدى. مىللىي ئارمىيە قايتا تەشكىللەندى. شەرقى تۈركىستان ۋەكىللىرى ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىگە ئايلاندى، مىللىي ئىنقىلاپ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى دېيىلدى. «ئۈچ ۋىلايەت» ئىنقىلابىنىڭ رەھبەرلىرى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ يۇقىرى قاتلىمىدا ھوقۇق تۇتتى. 1948- يىلىنىڭ بېشىدا مەسئۇت سەبىرى بايقوزى ئۆلكە رەئىسى قىلىپ تەيىنلەنگەندىن كېيىن «ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى» بىرلەشمە ھۆكۈمەتتىن چېكىنىپ غۇلجىغا قايتىپ كەتتى.

1949- يىلى 8- ئاينىڭ 27- كۈنى ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق ئىنقىلاپ رەھبەرلىرى سىرلىق ئايرۇپىلان ۋەقەسىدە ھاياتىدىن ئايرىلدى. ئۇلارنىڭ ئورنىغا سەيپىدىن ئەزىزى ۋەكىللىككە تەيىنلىنىپ بېيجىڭدا سۆھبەتكە قاتناشتى.

20. قىزىل ھاكىمىيەت ۋە قارا كۈنلەر

1949- يىلى 9- ئاينىڭ 25- كۈنى گومىنداڭنىڭ دىيارىمىزدا تۇرۇشلۇق قوشۇنلىرىنىڭ قوماندانى تاۋسىيۆ ھەققىگە تەكشۈرۈلۈپ، قايتقانلىقىنى جاكارلىدى. 9- ئاينىڭ 26- كۈنى بۇرھان شەھىدى باشچىلىقىدىكى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت مۇھەققەتكە قايتقانلىقىنى جاكارلىدى. 1949- يىلى 10- ئاينىڭ 1- كۈنى كومۇنىستىك خىتاي ھاكىمىيىتى دىيارىمىزدا تىكلەندى. قىزىل ھاكىمىيەت ئۇيغۇرلارنىڭ بېشىغا قارا كۈنلەرنى ۋە يۇلتۇزسىز تۈنلەرنى بەخشەندە قىلدى.

1949- يىلى 10- ئاينىڭ 12- كۈنى خىتاي ئارمىيەسى دىيارىمىزغا كىردى. 12- ئاينىڭ 9- كۈنى مىللىي ئارمىيە ئۈرۈمچىگە كېلىپ، خىتاي ئارمىيەسى بىلەن ئۇچراشتى. 1950- يىلى 1- ئاينىڭ 10- كۈنى مىللىي 5- كورپۇسى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى.

جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كىيىن، 1955 يىلىدا شەرقىي تۈركىستان تۇپرىقىنى «شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى» ئىسمى بىلەن رەسمىي تۈردە ئىشغال قىلدى.

21. ماۋزىدۇڭ ھاكىمىيىتى ۋە مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى

شەرقى تۈركىستان بېسىۋېلىنغاندىن كىيىن 1953- يىلىدا بىر قىتىملىق نوپۇس سىتاتىستىكىسى قىلىندى. سىتاتىستىكىغا قارىغاندا بۇ يىلىدا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ 75 پىرسەنتىنى ئۇيغۇر، 6 پىرسەنتىنى خىتايىلار، قالغان قىسمىنى باشقا ئاز سانلىقلار ئىگىلىگەن بولسا، 2000 يىلىغا كەلگەندە نوپۇسنىڭ 45.21 پىرسەنتىنى ئۇيغۇرلار، 40.57 پىرسەنتىنى خىتايىلار ئىگىلىگەن. بۈگۈنكى ۋەزىيەت بىلەن قىياسلىغىنىمىزدا بۇ رەقەمنىڭ ئاشقىنى مۇقەررەر.

1958-1961 يىلىغىچە ئۇيغۇرلار چوڭ سەكرەپ ئىلگىرلەش ئىقتىسادى پىلانغا خىزمەت قىلدۇرۇلدى. خىتاي ھۆكۈمىتى زورلۇق بىلەن تېرىلغۇ يەرلەرنى كوللىكتىپلاشتۇردى. «سانائەتتە ئەنگىلىيەدىن ئېشىپ كېتىش» شۇئارى ئاستىدا پۈتكۈل يېزا قىشلاقلاردا ئۇيغۇرلار «پولات تاۋلاش» قاتناشتى، نەتىجىدە، ئۇيغۇرلاردا ئاچارچىلىق يامراپ بىر باي ناھىيىسىدە 20-30 مىڭ نوپۇس ئاچارچىلىقتىن ۋە يوقسۇللىقتىن ھاياتىدىن ئايرىلدى. چوڭ سەكرەپ ئىلگىرلەش مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا «چوڭ سەكرەپ ئارقىغا داغىش» ئىدى. بۇ مەزگىللەردە خىتاي سوۋىت ئىتىپاقى مۇتەخەسسسلرىنىڭ ياردىمى بىلەن لوپنۇردا يادرو سىناق بازىسى قۇردى. شۇندىن كىيىن 47 قېتىم ئېلىپ بېرىلغان ئاتوم بومبا سىنىقى ئۇيغۇرلارنىڭ سالامەتلىكىگە پاجىئەلىك ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈردى.

1958- يىلىدىكى «ئېچىلىپ سايراش» ھەرىكىتىدە پىكىر بايان قىلغان ئۇيغۇر زىيالىلار ۋە ئەمەلدارلار خىتايىنىڭ يوقىتىش نىشانىغا ئايلاندى. ئۇيغۇر سەرخىللار بۇ چاغدا «يەرلىك مىللەتچى، ئوڭچى، سوتسىيالىزىمغا قارشى ئۇنسۇر، ئەكسىل ئىنقىلابچى» دېگەن ناملار بىلەن دەھشەتلىك باستۇرۇلدى. بۇ مەزگىلدە ئۇيغۇر زىيالىلىرى ئومۇمىيۈزلۈك زەربىگە ئۇچرىدى، بۇ زەربىنىڭ بۈگۈنكى تىرىك

شاھىتى ھاجى مرزاھىت كېرمى شۇ يىلى قاماققا ھۆكۈم قىلىنغان ئىدى. بۇ يازغۇچى 2017-يىلى يەنە بىر قېتىم قاماققا ھۆكۈم قىلىندى. شۇ يىللاردا ئابدۇرەھىم ئۆتكۈر، زۇنۇن قادىر، ئەخمەت زىيائى، ئىبراھىم مۇتئىي، ئىبراھىم تۇردى، ھاجى ياقۇپ ئانات، تۇرسۇناي ھۈسەين، مەلىكە زىياۋۇدۇن قاتارلىق زىيالىلار زىيانكەشلىككە ئۇچرىدى. 67 مىڭدىن ئارتۇق ئۇيغۇر قازاقىستان قاتارلىق ئورتا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىگە سەرسان بولۇپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى.

1977-1966 يىللىرىدىكى مەدەنىيەت زور ئىنقىلابىدا ئۇيغۇرلارنىڭ ئەدەبىياتى، مەدەنىيىتى، ئۆرپ-ئادىتى ۋە دىنى يوقۇلۇش گىردابىغا كەلدى. مىڭلارچە ئۇيغۇر يېزىقىدىكى كىتاپلار كۆيدۈرۈلدى، ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى كۆپلىگەن زىيالىلار، بايلار سازايى قىلىندى ۋە ئىغىر ئەمگەكلەرگە سېلىندى. مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى ئۇيغۇر جەمئىيىتى ئۈچۈن بىر يوقۇتۇش ھىساپلىنىدۇ. چوڭ سەكرەپ ئىلگىرلەش ۋە مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى ئۇيغۇرنىڭ تارىخى تەرەققىياتىنى ئارقىغا سۈرىدى.

1971 يىلىدا خىتاي ۋە تۈركىيە دىپلوماتىك مۇناسىۋەتلىرىنىڭ ئورنىتىلىشى بىلەن تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى خىتاينى رەسمىي تۈردە ئىتىراپ قىلدى. 1976 يىلى ماۋزېدۇننىڭ ئۆلۈمى بىلەن مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى ئاياقلاشتى ۋە خىتاينى دىڭ شىياۋپىڭ كونترول قىلدى. دىڭ شىياۋپىڭ بىكىنمىچىلىك سىياسىتىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ ئىشكىنى سىرتقا ئىچىۋىتىش ۋە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش سىياسىتىنى يولغا قويدى. بۇ يىللاردا خىتاي ئامېرىكا بىلەن تۇنجى قېتىم دىپلوماتىك مۇناسىۋەت ئورناتتى. بۇ يىللاردا يەنە خىتاي پۈتۈن دۆلەت مىقياسىدا بىر پەرزەنتلىك بولۇش سىياسىتى يولغا قويۇلدى. ئۇيغۇرلارغىمۇ پىلانلىق تۇغۇتنى رەسمىي يولغا قويۇلدى.

1985-يىلى 12-دېكابىر كۈنى شىنجاڭ ئۇنۋېرسىتېتى قاتارلىق ھەر قايسى ئۇنۋېرسىتېتلاردا ئوقۇيدىغان مىڭلىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ نامايىشى بولۇپ ئۆتتى. نامايىشقا شەرقىي تۈركىستاندىكى كىچىك شەھەرلەردىن تارتىپ ھەتتا خىتاينىڭ ئىچكىرى ئۆلكىلىرىدىكى چوڭ

مەن ۋە تارىخىم

شەھەرلەردە ئوقۇيدىغان ئوقۇغۇچىلارمۇ ئاۋاز قوشقان. ناھايىش تەرتىبىنى ساقلاشتىكى پەم پاراسەت ۋە تەدبىرلەر نەتىجىسىدە ئۆلۈم-يېتىم يۈز بەرمىگەن. ئەمما شۇ ناھايىشقا قاتناشقان ئوقۇغۇچىلار خىتايىنىڭ نوقتىلىق كىشىلەر تىزىملىكىگە كىرگۈزۈپ قويۇلغان.

1988-يىلى 15-ئىيۇن كۈنى ئۈرۈمچىدە شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئوقۇغۇچىلىرى ئاساس قىلىنغان يەنە بىر قېتىملىق ناھايىش بولۇپ ئۆتتى. ناھايىشقا ئۈرۈمچىدىكى ئالى مەكتەپلەردىن مىڭلىغان ئوقۇغۇچىلار ئىشتىراك قىلدى.

1989-يىلى 19-ماي كۈنى ئۈرۈمچىدە شىنجاڭ ئىسلام ئىنىستىتوتى ئوقۇغۇچىلىرىنى ئاساس قىلغان بىر ناھايىش بولۇپ ئۆتتى. ناھايىش ئاخىرىدا بىر قىسىم زىيانكەشلىكلەرنىڭ قېتىلىشى بىلەن ئۇرۇپ-چېقىشقا ئۆزگەرگەن ۋە قوراللىق باستۇرۇلغان.

22. بارىن ۋەقەسىدىن 7 - ئىيۇل ۋەقەسىگىچە

1990 - يىلىدا قەشقەرنىڭ جەنۇبىدىكى نوپۇسى تەخمىنەن 20،000 بولغان، ئاقتۇ ناھىيىسىنىڭ بارىن يېزىسىدا ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي ھۆكۈمىتىنىڭ پىلانلىق تۇغۇت سىياسىتىگە قارشى قىلغان نامايىشى قانلىق باسقۇچقا يەتكەن، نەتىجىدە قوراللىق ئىنقىلاب پارتلىدى. مىڭلارچە ئۇيغۇر ئىسسىق جانلىرىدىن ئايرىلدى. 1991 - يىلى تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ مىنىستىرى سۈلەيمان دەمەرل شەرقىي تۈركىستاننىڭ ئازاتلىقى ۋە ھۆرلۈكى ئۈچۈن تىنمىتاپماي خىزمەت قىلغان ئىسا يۈسۈپ ئالىپ تىكىن بىلەن كۆرۈشتى. سۈلەيمان دەمەرل « شەرقىي تۈركىستاندىكى قىرىنداشلىرىمىزنىڭ ئاسمىلاتسىيە بولۇشىغا يول قويمايمىز!» دەپ سۆز قىلدى. تۈركىيە باش مىنىستىرى تۇرغۇت ئۆزەل 1992 يىلىدا ئىسا يۈسۈپ ئالىپ تىكىننى قارشى ئالغىنىدا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈرۈك دۆلەتلىرىنىڭ ئازاتلىقى ئېلان قىلىنغاندىن كىيىن، ئازاتلىق نۆۋىتىنىڭ شەرقىي تۈركىستانغا كىلىدىغانلىقى ھەققىدە سۆز قىلدى.

خىتاي ھۆكۈمىتىنىڭ ئۇيغۇرلارغا يۈرگۈزگەن ئاسمىلاتسىيە سىياسىتى نەتىجىسىدە، ئۇيغۇرلارنىڭ دىن ۋە مەدەنىيىتىگە بولغان بېسىملىرى كۈندىن - كۈنگە ئېشىشقا باشلىدى. 1997 - يىلى 2 - ئاينىڭ 5 - كۈنى خىتاي ھۆكۈمىتىگە قارشى غۇلجا خەلقى نامايىش ئۆتكۈزدى. نامايىش نەتىجىسىدە يۈزگە يېقىن كىشى ئۆلدى، مىڭغا يېقىن كىشى يارلاندى، 4000 ئەتراپىدا كىشى تۇتۇلدى ۋە جازاغا ھۆكۈم قىلىندى. بۇ يىلىدا تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ باش مىنىستىرى مەسۇت يىلماز، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ پۈتۈن دۆلەت ئورگانلىرىغا ئىمزالىق بەلگە ئەۋەتىپ، شەرقىي تۈركىستان بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەرنەك ۋە ۋەقەلەرگە بولغان ھەرقانداق پائالىيەتلەرگە دۆلەت مەمۇرلىرىنىڭ قاتناشماسلىقى ھەققىدە بۇيرۇق چۈشۈردى.

1996 يىلىدا جۇڭگو، رۇسىيە، قازاقىستان، قىرغىزىستان ۋە تاجىكىستان بىرلىكتە قۇرۇپ چىققان شاڭخەي بەشلىكى تەشكىلاتى، 2001 - يىلى ئۆزبېكىستاننىڭ ئەزا بولۇشى بىلەن يېڭىدىن شاڭخەي

مەن ۋە تارىخىم

ھەمكارلىق تەشكىلاتىغا ئۆزگەرتىلدى. خىتاي شەرقى تۈركىستانغا ئالاقىدار «7- نومۇرلۇق ھۆججەت» نى ئېلان قىلىپ ئۇيغۇرلارنىڭ دىنى ئىتتىقادى ۋە مىللىي كىملىكىنى زەربە نىشانى قىلىپ بېكىتتى. يۇقارقى دۆلەتلەر خىتاي بىلەن ئۇيغۇرلارنى باشتۇرۇشتا ھەمكارلاشتى.

2008 - يىلى 14 - مارتتا تىبەتتە خىتاي ھۆكۈمىتىگە قارشى كەڭ كۆلەمدە نامايىش ئۆتكۈزۈلدى. 2008 - يىلى 5 - ئايدا پائالىيەتكە 5 ئاي قالغاندا دۆلەت سىرتىدىكى تىبەتلەر ھەرخىل پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللۇنۇپ خەلقئارانىڭ دىققىتىنى تىبەت رايونىدا بولمۇاتقان قىرغىنچىلىقلارغا تارتىشقا تىرىشتى. 2008 - يىلى 7 - ئايدا قەشقەردە قۇربانجان ۋە ئابدۇراخمان ئىسملىك ئىككى ياش خىتاي ئەسكەرلىرىگە ھۇجۇم قىلىپ خەلقنىڭ دىنى ۋە مىللىي باستۇرۇشلارغا قارشى نارازىلىقنى قوراللىق شەكىلدە ئوتتۇرىغا قويدى.

2009 - يىلى 6 - ئاينىڭ 24 - كۈنى، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ پىرىزدېنتى ئابدۇللا گۈل باشچىلىقىدىكى ھەيئەت خىتايغا زىيارەتتە بولدى ۋە ئۈرۈمچىگە كەلدى. بۇ ئەسنادا 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنى، گۇڭدوڭ ۋىلايىتىنىڭ شىياۋگۈەن شەھىرىدىكى بىر ئويۇنچۇق زاۋۇتىدا ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي ئىشلەمچىلىرى تاياق توقماقلىرىدا پاجىئەلىك ئۆلتۈرۈلۈش ۋەقەسى بولدى. 7 - ئاينىڭ 5 - كۈنى پاجىئەدە ئۆلگەن ئۇيغۇرلار ئۈچۈن ئۈرۈمچىدە مىڭلەرچە ئۇيغۇر نامايىش قىلدى ۋە ئۆلگەن ئۇيغۇرلار ھەققىدە رەسمىي بىر باياناتنىڭ ئېلان قىلىنىشىنى تەلەپ قىلدى. ئەمما بۇ نامايىش قىلغان خەلقىمۇ ئىلگىرىكىلەرگە ئوخشاش قانلىق باستۇرۇلدى. خىتاي ھۆكۈمىتى ۋەقەدىن كىيىن تور، توك قاتارلىق ئالاقىلىشىش ۋاسىتىلىرىنى تاقىدى. ۋەقەدىن كىيىن شىنخۇا ئاگېنتلىقى 192 كىشىنىڭ ئۆلۈپ 1080 كىشىنىڭ يارالانغانلىقىنى ئېلان قىلدى. ئەمما ئۆلگەن ۋە يارالانغانلارنىڭ ھەقىقىي سانى بۇنىڭدىن خېلىلا كۆپ ئىدى.

ئويلاپ باقايلى

1. سىز بۇ تارىخىي بايانلاردىن نېمىنى ھىس قىلىدىڭىز؟ بىرەر ئىبرەت، ھىكمەت، تەربىيە ياكى بىرەر تەجرىبىنى تاپالىدىڭىزمۇ؟
2. بۇ تارىخنىڭ سىزنىڭ ھاياتىڭىز بىلەن مۇناسىۋىتى بار دەپ قارامسىز؟ بولسا قانداق باغلىنىشى بار؟
3. تارىخ ھەققىدە ئويلىنىش، تارىخنى چۈشىنىش ۋە تارىخ يېزىشنىڭ قانداق زۆرۈرىيىتى بار دەپ قارايسىز؟ ئەگەر سىزگە تارىخ يېزىش پۇرسىتى كەلسە ئۇيغۇر تارىخىنى قانداق يېزىپ چىقاتتىڭىز؟
4. تارىخنى مەدەنىيەت تارىخى، ھاكىمىيەتچىلىك ياكى دۆلەتچىلىك تارىخى، ئىقتىساد تارىخى، سەنئەت تارىخى، پەن تارىخى دەپ بۆلۈشكە توغرا كەلسە، سىز ئوقۇغانلىرىڭىزدىن شۇ مەزمۇندىكى تارىخنى تاپالىڭىزمۇ؟ سىز يۇقىرىدا ئۆگەنگەن ئۇيغۇر تارىخىنى ئىلىم-پەن، سەنئەت، ئەدەبىيات، ھاكىمىيەت، ئىقتىساد، مەدەنىيەت دېگەن تۈرلەر بويىچە ئايرىپ چىقسىڭىز قانداق خۇلاسىگە كېلىشىڭىز مۇمكىن؟
5. ئۇيغۇر تارىخىدىكى ئىلىم سەھىپىلىرى، پاجىئەلەر، نۇسرەتلەر، شانلىق بەتلەر، نومۇسلۇق قۇرلار دېگەن تېمىدا ماقالە يېزىشقا ئۇيۇشتۇرۇلسا سىز نېمىلەرنى يازغان بولاتتىڭىز؟
6. «جاھان ئاڭلا تارىخىمنى» دېگەن تېمىدا بىر پارچە ئۆگىنىش تەسراتى يېزىپ كېلىڭ.
7. دادامدىن ئاڭلىغان تارىخ دېگەن ماۋزۇدا بىر پارچە بايان ماقالىسى يېزىپ كېلىڭ.
8. تارىخىم ۋە مېنىڭ بۈگۈنۈم دېگەن ماۋزۇدا بىر پارچە مۇھاكىمە ماقالىسى يېزىڭ.